

Seje konference ZKS Ptuj o družbeno ekonomskih odnosih v kmetijstvu v ptujski občini

Rešitev v finalizaciji proizvodnje

Maratonska nad štiriurna razprava o družbeno ekonomskih odnosih v kmetijstvu in na vasi v ptujski občini na minuli seji OK ZKS Ptuj, je osvetlila številna napačna in še vedno nerešena vprašanja, ki težijo kmetijstvo in onemogočajo normalno življenje na vasi.

Govorniki so drug za drugim prosili za besedo. Poleg predstavnikov družbenih kmetijskih organizacij so razpravljali tudi kmetje, ki so bili povabljeni na sejo. Zasedni kmetovalci so se zahvalili občinskemu komiteju, da je sklical sejo o kmetijstvu in o problematiki vasi in da je povabil k razpravi tudi kmete. Poudarili so, da je nadejda se, da lahko tudi kmet sodeluje v razpravi, da se o njihovih problemih govori in piše. Večurna razprava, v kateri ni bilo mogoče prikazati vseh problemov predvsem pa konkretne rešitve, znova opozarja, da se bodo morale vse napredne sile resneje lotiti reševanja kmetijske problematike. Predvsem pa kaže končno prirediti misliti, kako urediti kmetijstvo znotraj občine, podrobneje analizirati njegovo stanje in ga pravilno usmeriti. Ptuj je treba zgraditi v kmetijski center kar mu glede na njegovo območje in pogoje tudi gre.

Na seji je bilo veliko govora o naši kooperaciji. Ugotovili so, da je le garantirana kooperacijska proizvodnja uspešna, za katero je treba pri kooperantu angažirati sredstva in delo. Naložba mora biti varna. Kmet mora videti svoje proizvodnje in začeti v naprej. Glede na to se lahko usmerja v proizvodnjo in postane tržni proizvajalec. Za kreditiranje kmeta

bo treba najti več sredstev. Kmetom bo treba omogočiti ustrezno samoupravljanje, saj želijo sodelovati, združevati se in vplivati v družbenopolitičnem življenju. Kmetje so seznanili sejo z ustanavljanjem potrebnih kmetijskih društev in z njihovimi cilji in nalogami. Na vasi in v zasebnem kmetijstvu kakor tudi v družbenem sektorju je treba urediti pogoje, da bodo tudi pametni (kot je eden od govornikov poudaril) hoteli ostati in delati na zemlji. Zasebnega kmetijstva ne kaže več omalovaževati. Izkoristiti je treba še zadnje volje do dela na zemlji, ki je ostala pri kmetu in mu pomagati pri nabavi strojev, silosov, plemenske živine, specializaciji... Kooperacijsko proizvodnjo je treba omogočiti večjemu številu kmetov. Temeljito bo treba razmisliti o kmečkem socialnem in zdravstvenem varstvu.

V referatu in razpravi je bilo veliko govora tudi o položaju družbenega kmetijstva. Med drugim so v razpravi poudarili, da je ena od

rešitev za našo regijo v močni proizvodnji predvsem pa v finalizaciji vsega, kar proizvajamo. Poskrbeti je treba, da ne bomo le surovinska baza za ekonomsko razvite baze. Pri gradnji objektov za finalizacijo proizvodnje ne kaže več čakati. Sami moramo začeti. KK Ptuj in »Perutnina« bi v sodelovanju lahko veliko napravila. To bi koristilo celotnemu kmetijstvu in napredku naše občine.

Tudi odnosi med proizvajalcem in trgovino se bodo morali normalizirati. Predvsem bo treba prenehati s prakso, da neupravičeni pobere levji delež dobička.

Več kot štiriurne burne razprave ni mogoče spraviti v časopisni sestavek. Mnogi kmetijski problemi širšega in občinskega obsega se tudi ponavljajo s seje na sejo, ne da bi jih uredili. Upajmo, da zadnja seja konference ZKS Ptuj o družbeno ekonomskih odnosih v kmetijstvu in na vaseh ni le osvetlila kmetijske problematike. Čas je, da se stvari v kmetijstvu in na deželi uredijo. ZR

Osebni dohodki v bistriški občini

Poprečni osebni dohodki zaposlenih občanov v družbenem sektorju v slovensko-bistriški občini so se v prvem trimesečju letos proti doseženim v istem obdobju preteklega leta zvišali za 12,8 odstotka, v primerjavi s poprečnimi osebnimi dohodki v letu 1969 pa znaša povečanje 1,7 odstotka. Doseženo povečanje se giblje v okviru predvidene stopnje povečanja, ki med drugim predvideva uvajanje ekonomskih dejavnikov v proizvodnjo in poslovanje, med temi zlasti večjo delovno storilnost, učinkovitost in rentabilnost poslovanja.

Med značilnosti sodi v vseh treh mesecih močan porast osebnih dohodkov v gospodarskem področju. Dosežena stopnja povečanja je le malenkostno nižja od predvidene za letošnje leto, ki pa

se nanaša na povečanje osebnih dohodkov v gospodarskem in negospodarskem področju.

Osebni dohodki zaposlenih v industriji so se v prvem trimesečju letos proti trimesečju preteklega leta zvišali za 1,8 odstotka, v primerjavi z letom 1969 pa so bili celo nižji, in sicer za nekaj manj kot 5 odstotkov. V tem času se je količinski obseg proizvodnje povečal za okoli petino, kar pomeni, da se je močno zvečala delovna storilnost. V letošnjem letu so močno zvišale osebne dohodke delovne organizacije s področij gozdarstva, prometne in zvez, trgovine in obrti. Zvišanje je omogočala povečana proizvodnja, večji obseg storitev in v določeni meri izplačila osebnih dohodkov, ustvarjenih v lanskem letu. Kljub temu pa so osebni do-

Obiščite zgodovinsko razstavo

Ptuj skozi stoletja

V DVORANI MAGISTRATA V PTUJU.
Razstava je odprta vsak dan dopoldne in popoldne.
V nedeljo popoldne — zaprta.

hodki na območju občine od republiškega poprečja v tem obdobju nižji za 7 odstotkov.

Poprečni osebni dohodek za prve tri mesece letošnjega leta v gospodarstvu je 1062 dinarjev, v negospodarstvu pa 1085 din. Poglejmo še, kakšne dohodke so dosegali v posameznih panogah. V industriji je poprečni do-

hodek 1089 din, v kmetijstvu 842 din, v gozdarstvu 1194 din, v trgovini pa 1232 din. Med negospodarskimi panogami je dosežen najvišji poprečni dohodek v bančništvu, kjer znaša 1612 din, v šolstvu je 1181 din, najnižji pa pri krajevnih skupnostih 714 din. -D

S seje skupščine občine Slovenska Bistrica

Vroča kri zaradi kruha in mleka

Četrtekova seja skupščine občine Slovenska Bistrica je potekala v precej razburljivem vzdušju. Kako tudi ne bi. Odborniki so morali odločiti, ali bodo občani bistriške občine dražje plačevali kruh in mleko. Poleg tega pa so razpravljali tudi o analizi gibanja gospodarstva, ki ni v nič kaj rožnatem položaju, čeprav vsako leto beležimo stalen porast. Kljub tako pomembni temi, ki so jo obravnavali, pa smo dobili občutek, da sta bila kruh in mleko v središču pozornosti. Zahtevka o podražitvi sta vložila živilski kombinat Intesa Maribor in Mariborska mlekarna. Predlog je bil, da bi kruh iz moke T 1000 (črni) podražili za deset par pri kilogramu, ker sta obrata Intesa v Slovenski Bistrici in Poljčanah v dokaj težavnem položaju.

Od tod naprej pa je vsa razprava šla v tisto smer, ki ji lahko rečemo, kdo bo koga. Predsednik ObSS Božo Strnad je jasno pojasnil stališče sindikata, ki se ni strinjal niti s podražitvijo kruha, niti mleka, za katerega so predlagali, da naj bi v prihodnosti registrirali proizvajalce z desetimi parami pri litru.

Potem se je oglašil predstavnik Intesa in pojasnil vse

težave pekovskih delavcev, ki imajo precej nižje osebne dohodke od poprečja ostalih zaposlenih in bi ne bilo prav, da bi prišli v še težji položaj. Govora je bilo tudi o sanaciji, če s predlogom ne bi uspeli. Ne moremo pa si kaj, da ob tem ne bi zapisali, da je vse skupaj dišalo malce po »izsiljevanju«, kajti predstavnik Intesa ni z nobenimi argumenti poskušal prepričati odbornike, kaj vse so že naredili v lastni hiši, da bi stanje malce izboljšali. Mnogi odborniki so bili ogorčeni nad podražitvijo, velikokrat pa so očitali, da je kruh, ki ga pečejo v Slovenski Bistrici slabe kvalitete in da imajo v prodajalni vse premali izbor. To, da je kruh slabe kvalitete menda ne bo najboljši držalo. Krivično bi bilo do pekov, ki so kvaliteto v zadnjih dveh letih občutno izboljšali. Res pa je, da je izbor premajhen in da bodo po tej plati morali narediti več. Naj bo kakorkoli, odborniki so po tretjem glasovanju odločili, da bo v bistriški občini kilogram kruha odslej veljal 1,50 dinarjev. Razprava o kruhu pa s tem še ni bila končana. Potem, ko je bil odlok sprejet so se oglašili še nekateri odborniki, ki so bili ogorčeni.

Konec na drugi strani

Vreme

do nedelje, 28. junija 1970.
Polna luna bo v petek, 19. junija, ob 9.23.
Napoved: do 22. junija bo sušno in vroče. Za tem bo verjetno do 26. junija padlo veliko dežja. Od 27. junija dalje bo ponovno lepo in zelo vroče.
Hude nevihte so možne 25. in 26. junija, predvsem na severu. Alojz Cestnik

IZLET MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA DU PTUJ

V nedeljo 14. junija je imel izlet moški pevski zbor Društva upokojencev Ptuj k Lovrencu na Pohorje.

Ob 6. uri so se zbrali vsi člani zbora s svojimi soprogami na Trgu svobode in krenili na pot z avtobusom mariborskega avtobusnega podjetja. V izredno lepem vremenu s spremenljivo oblačnostjo, kar je oblačilo vročino, so med potovanjem skozi Doberno obiskali novo najmodernejšo mesto v državi, prelepo in čudovito Velenje. Po ogledu tega lepega mesta so se podali v Slovenj Gradec na ogled Sokličevega kulturnega muzeja, ki je po svoji zbirki umetnin iz raznih delov sveta, edinstven pri nas. Nato so si še ogledali Mestni muzej umetnostne galerije.

Za uglem obeh muzejev smo se odpeljali z avtobusom prek Dravograda čez dravski most v Podvelki k Lovrencu na Pohorju. Med bujnimi smrekovimi gozdovi in romantičnimi naselji je zavladalo novo vzdušje in veselo razpoloženje. Potovodja Lojze Vimer, domačin iz Lovrečca na Pohorju, kjer je njegov rojstni kraj, nam je popestril potovanje z razlago po zvočniku na avtobusu o pomenu in davni zgodovini, kakor tudi o zgodovini narodnoosvobodilnih borb. Med

tem zanimivim opisovanjem smo srečno in veselo razpoloženi prispeli k Lovrencu na Pohorju. Tam so nas že pričakovali lovrenški upokojenci s svojim predsednikom Jožetom Polakom, ki nas je iskreno pozdravil in nam zaželel dobrodošlico. Na to je sledilo skupno kosilo v hotelu Jelen. Takoj po kosilu je v dvorani hotela Jelen nastopil moški pevski zbor pod vodstvom pevovodje Franja Petka z narodnimi in umetniškimi pesmi, ki so bile na programu na izvedbi koncerta v Narodnem domu v Ptujju za upokojence dne 19. marca tega leta. Tokrat pa je bil ta koncert kot repriza posvečen lovrenškim upokojencem, ki so ga z odobravanjem navdušeno sprejeli. Njihov predsednik Jože Polak je moškemu pevskemu zboru upokojencev Ptuj priskrbeno čestital, se zahvalil in jih pozival, da se še povrnejo k njim. Po končanem koncertu je sledila prosta zabava.

V razigranem razpoloženju in dobri volji smo se s pesmijo vračali v Ptuj. Tako bo ta izlet pod predstvom pevskega zbora upokojencev Slavkom Tumpejem in organizatorjem Lojzetom Vimerjem, ostal vsem izletnikom v neizbrisnem in trajnem spominu.

Franjo Luževič

Referendum v Podgorcih uspel

Prebivalci krajevne skupnosti Podgorci so se v nedeljo izrekli za krajevni samoprispevek. Odločili so se, da bo skozi pet let vsaka družina plačala letni pavšal 25 din namensko za ureditev pokopališča. Poleg tega je bil sprejet tudi predlog, da bodo kmetje plačevali 3 % od katastrskega dohodka, uslužbenci in upokojenci pa 5 % od ene mesečne plače oziroma pokojnine, za urejanje komunalnih dejavnosti na področju krajevne skupnosti in pomoč društvom.

Referendum je lepo uspel. V krajevni skupnosti je volilo 88 % volilcev. Od tega se je za

referendum izreklo 71 %, proti pa je glasovalo 15,7 % volilcev. 1,3 % je bilo neveljavnih glasov. 12 % volilnih upravičencev ni prišlo na volišče, ker so na delu v drugih krajih, precej tudi v tujini. Če upoštevamo tudi te volilce, bi uspeh bil mnogo višji.

Podgorčani so se tako kot pred dvema letoma, ko so sprejeli samoprispevek za šolo, tudi tokrat izrekli zanj z razumevanjem. Svet krajevne skupnosti se zahvaljuje svojim odbornikom za uspešno izvedbo referenduma in občanom, ki so predlog sprejeli.

J. R.

Zbor samoupravljalcev občine Ptuj

V soboto dopoldne se bo v dvorani tovarne glinice in aluminija »Boris Kidrič« v Kidričevem sestal svečan zbor samoupravljalcev občine Ptuj, ki se ga bo udeležilo okrog štiristo delegatov delovnih skupnosti. Zbor je posvečen 20-letnici delavskega samoupravljanja v Jugoslaviji.

Na zboru bosta govorila predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije TONE KROPUŠEK in predsednik občinskega sindikalnega sveta Ptuj SIMON PEŠEC.

Zbor bo izvolil tri delegate za II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije, ki bo od 23. do 26. novembra v Sara-

jevu.

Na zboru bo 22 zaslužnih delavcev prejelo priznanje za aktivno delovanje v razvijanju samoupravljanja iz tistih delovnih organizacij, ki so pred dvajsetimi leti izvolile prve delavske svete.

Svečan zbor je povezan tudi s kulturnim programom, ki ga bodo izvajali: sindikalna godba na pihala TGA »Boris Kidrič«, Kidričevo; moški pevski zbor DPD »Svoboda« Kidričevo; moški komorni zbor DPD »Svoboda«, Ptuj; Sola za kvalificirane delavce iz Koprivnice in veliki plesni orkester DPD »Svoboda« Ptuj.

F. B.

Bo tovarna »Jože Kerenčič« gradila?

Prejšnji teden je bila v Ormožu šesta redna seja medobčinskega odbora sindikata kovinskih delavcev. Seje se je udeležil tudi Stjepan Šaubert, predsednik republiškega odbora SKD. Predstavniki tovarne »Jože Kerenčič« so gostom pred pričetkom seje pokazali tovarno, potem pa so se v prostorih ormoškega hotela pogovarjali o razvijanju kooperacijskih odnosov v Sloveniji in Jugoslaviji s posebnim poudarkom na tovarno kovinskih in plastičnih izdelkov »Jože Kerenčič« v Ormožu.

Direktor tovarne »Jože Kerenčič« Milan Ritonja je v kratkem orisal prehojeno pot in povedal, da je obrat, ki je bil leta 1963 še zavod za rehabilitacijo invalidov, v zadnjih letih porastel za desetkrat kljub temu, da je podjetje bilo brez programa. Navezali so se na velika podjetja in preusmerili proizvodnjo. V letošnjem letu bodo dosegli poldrugo milijardo bruto dohodka za okrog 250 zaposlenimi. 15 % vrednosti ustvarjajo za široko potrošnjo, drugo je vse kooperacija, torej 85 % vrednosti. »Jože Kerenčič« je edini proizvajalec krmilnih koles (volanov), pa tega monopolnega položaja ne izkorišča. V tej zvezi ima razvite kooperacijske odnose s tovarno TAM, IMV, z vsemi tovarnami traktorjev itd. Predlansko leto so osvojili proizvodnjo pihane embalaže in razvili kooperacijske odnose z mariborskim Zlatorogom in Talisom ter ljubljansko Ilirijo.

Oči vodstva in delavcev tovarne »Jože Kerenčič« pa so uprte v jutrišnji dan. Lansko leto so izdelali program. Delovni prostori so neprimeri. Do sedaj so svoja sredstva vlagali v stroje in v počasi naraščajoče osebne dohodke. Sedaj so se odločili zgraditi nov objekt za proizvodnjo pihane embalaže in drenažnih cevi. Odločitev bo padla do konca junija. Slovenija vino, samostojni obrat »Jeruzalem« Ormož, je že prodal tovarni 3 ha zemljišča. Nov obrat tovarne »Jože Kerenčič« bo stal v Ormožu na južni strani ceste Ormož-Središče. Ekonomski pogoji za gradnjo objekta so utemeljeni, saj je vodstvo tovarne doseglo ugodne kooperacijske odnose s partnerji in prodalo svoje proizvode, t. j. pihano embalažo in drenažne cevi že za deset let naprej. Z novim objektom se bo v tovarni »Jože Kerenčič« povečala bruto proizvodnja in dosegla okrog 3 milijarde dinarjev. Podjetje ima existenco in razvojne možnosti. Poprečni osebni dohodek v letu 1970 bo dosegel 900 dinarjev.

V razpravi je bilo jasno

čutiti, da se naša podjetja premalo zavedajo pomena kooperacije. Mala podjetja, ki nimajo svojega inženiringa in ki ne morejo sama raziskovati tržišča, se morajo nujno navezovati na velika podjetja, ki to imajo. Kooperacija ni pribežališče v sili, ampak je enakopravno sodelovanje, ne glede na velikost oziroma

majhnost podjetja. To »Jože Kerenčič« je dokazala ni tako kot večina podjetij, delala tistega zna prodati. Takšno delo se odraža v ugodnih kooperacijskih odnosih, ki so materialne in družbene in afirmacije nekega podjetja.

Jože Rak

Vroča kri ...

(Nadaljevanje s I. strani)

Slišali smo tudi takšne besede: »Sindikati se je prvič postavil na stran delavskega razreda, mi od delavcev voljni predstavniki, pa sprejememo nek povsem drug odlok.«

Tudi to je vse res in prav. Toda, dovolite mi vprašanje dragi odborniki: zakaj niste teh besed izrekli pred sprejetjem odloka o podražitvi kruha. Takrat ni nihče rekel, da je voljeni predstavnik delavskega razreda, to pa, da se je sindikat prvič postavil na stran delavcev, menda tudi ne bo držalo. Prav zanimivo pa bi bilo slišati, če so odborniki na terenu pripravili kakšen sestanek z občani, na katerem bi spregovorili o podražitvi.

V kolikor nam je znano, imel tehtne argumente, ostalo pa je bilo vse slabše stihijsko.

Bolj burki podobna bila razprava o podražitvi mleka. Občutek smo imeli pred sprejetjem odloka, da jim marsikaj ni bilo v to pa nas je prepričali di štirikratno razlago predsednika občine Mirana Lenka. Nekateri so bili nje, da bi bilo bolje, regresirali proizvajalce, stva za to pa naj bi zavili iz proračuna, drug so dejali, da bi to ne pošteno, saj bi s tem tično regresirali potrebo. Končna odločitev pa je takšna, da so mleko v klenicah podražili za par, v polietilenski embalaži za 15 par.

Pri KB Ptuj zlatniki in srebrniki naprodaj

Kot je iz naslova razvidno, lahko občani pri banki v Ptujju kupijo jugoslovanske zlatnike in srebrnike v poljubni količini.

Tukaj gre za kolekcijo zlatnikov in srebrnikov ki jih je izdala Narodna banka Jugoslavije ob 25. obletnici ustanovitve republike.

V lepo opremljeni kaseti se nahajajo 4 zlatniki v nominalni vrednosti po 100, 200, 500 in 1000 din ter po dva srebrnika v nominalni vrednosti po 20 in 50 din.

Prikupna zbirka dragocenega denarja bo posebno zanimala naše numizmatičarje. Pri banki lahko zainteresirani kupijo tudi posamezne srebrne in zlate kovance.

Ko boste obiskali Kreditno banko v Ptujju, vam bodo radi pokazali lepe kovance in vam jih tudi radi prodali. Torej novo je, da lahko danes kupimo srebrnike in zlatnike, kar so si posebno nekdaj kateri že ves čas želeli.

V banki predvidevajo, da ne bo tako veliko kupcev kot bi jih banka lahko zadovoljila. Darovalci ki imajo malo več pod palcem, bodo lahko v bodoče razveselili svoje drage tudi s takimi lepimi darili — s kolekcijo jugoslovanskih zlatnikov in srebrnikov.

Pesem združuje ljudi in narode

Ob 25. obletnici osvoboditve občinska sveta ZKPO Maribor in Ormož organizirala v nedeljo dopoldne v Ormožu nastopanje odraslih pevskih

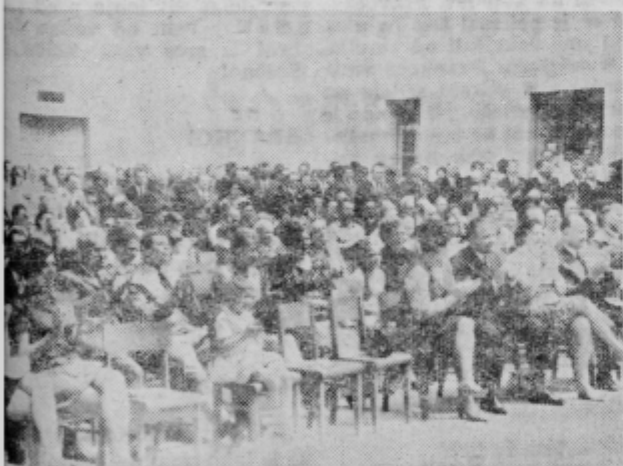
kom koncerta pozdravil vse, ki so ob tej priložnosti, mogoče prvič, prišli v Ormož in jim zaželel prijetno bivanje. Nastopilo je 15 zborov. Vsak

združeni zbor DPD Svoboda Ormož in Kidričevo

borov. Ze takoj po osmi uri jutraj so začele prihajati skupine iz raznih krajev severozahodne Slovenije. Ormoška odba na pihala je pričakala bore na železniški postaji. Tabito polno grajsko dvorišče je sprejelo tudi goste, med katerimi so bili tudi prof. Janja Korošec, predsednica komisije za glasbo pri občinskem vetu ZKPO Maribor, Franček Lovak — predsednik SO Ormož, Irena Pišec — tajnica OS ZKPO Maribor, Manko Poljar — predsednik OS ZKPO

je zapel tri pesmi. Prvi je prišel na oder združeni zbor DPD Svoboda Ormož in Kidričevo, nato pa so sledili: Ljutomerski oktet, Moški zbor KUD Kungota, Moški pevski zbor KUD Korena, Oktet gasilskega društva Gornja Radgona, Moški pevski zbor DPD Svoboda iz Črne na Koroškem, Ženski pevski zbor PD Lenart, Sentandavski pavri, Oktet PD Videm ob Ščavnici, Moški pevski zbor Središče ob Dravi, Moški pevski zbor DPD Svoboda Majšperk, Moški pevski zbor

poslušalci so z veseljem zaploskali

Gornja Radgona, Karel Sepe — tajnik OS ZKPO Ptuj in drugi. Predsednik ormoške občinske skupščine je pred pričet-

Cven, Oktet Ravne, Mešani pevski zbor KUD Ljutomer in Sindikalni pevski zbor »Stefan Kovač« iz Murske Sobot. Prijavil se je tudi pevski zbor

Prometne nesreče na ormoškem območju

V zadnjih dveh mesecih je na območju ormoške občine bilo 17 prometnih nesreč, od tega 16 takšnih, kjer so ponekatenesrečo preživeli, ena pa je terjala smrtno žrtev. Najpogostejši vzroki za ne-

sreče na ormoških cestah so: neprimerna hitrost, vožnja brez luči, nepravilno prehitavanje, udeleženci v prometu ne nakazujejo spremembe smeri vožnje in vožnja brez vozniškega dovoljenja. Skode na vozilih in materialu je za približno 2,5 milijona starih dinarjev. J. R.

»Slava Klavora« iz Maribora, pa ga iz nepovskem znanega razloga ni bilo.

Po koncertu so se zbori razšli po ormoških gostinskih lokalih. Dirigente je v hotelu »Jeruzalem« sprejel predsednik SO Ormož Franček Novak in jih zadržal na skupnem kosilu. Prof. Janja Korošec se je

ob tej priložnosti zahvalila dirigentom za vložen trud, Ormožanom pa za lep in prisrčen sprejem.

V Ormožu je bilo veselo vse do pozne popoldanske ure, ko so se zbori in gostje, polni lepih doživetij poslovili z obljubo, da se bodo prihodnje leto spet srečali na podobni prire-

ditvi. Pesem združuje ljudi in narode. Združuje pa tudi naša srca. Tako so zbori zapeli ob 25. obletnici osvoboditve. Vsi narodi sveta poznajo svobodo. Toda mi imamo svojo svobodo in v to svobodo so zapeli zbori v naši-prijazni in lepi Prekiji. J. Rakuša Foto: Host, Ormož

Mirko Majcen 80-letnik

Franjo Rebernak, predsednik OS Ptuj mu je ob visokem jubileju izročil plaketo mesta Ptuja

V petek dopoldne je bila v upravi občinske skupščine Ptuj jubilejna svečanost posvečena Mirku MAJCENU, dolgoletnemu družbenopolitičnemu delavcu, nekdanjemu šolskemu upravitelju, kultur. delavcu in vsestranskemu borcu za osvoboditev našega naroda. Ob njegovi osemdesetletnici mu je predsednik ptujске občine Franjo REBERNAK izročil plaketo mesta Ptuja in druga spominska darila. Na svečanosti so bili še jubilentova žena Amalija, Ivo RAU, tajnik SO Ptuj, Jože STROPNIK, predstavnik občinske konference SZDL, Feliks BAGAR, podpredsednik občinskega sindikalnega sveta Ptuj, in drugi.

V ponedeljek dopoldne sem ga obiskal v njegovem družinskem gnezdecu v Ciril Metodovem drevoredu I. »Oh kaj bi to, saj so drugi še starejši od mene,« me je poskušal iz svoje skromnosti odpraviti, ko sva sedla za mizo na kateri so bili še sveži nageljčki, ki so mu jih prinesli otroci in znanci ob njegovem jubileju. Da mi ne bi zastajal jezik pri vprašanjih, in mojemu sogovorniku pri odgovorih, sva si počasi vlačila grlo z jubilejnim slovenjogoričanom in tako v besedah prehodila jubilentovo pot. Vem, da bo v tem zapisu marsikaj izostalo, saj je knjiga veselih pa tudi žalostnih spominov predebela, da bi vam lahko posredovali iz nje vsaj bežni izsek.

Mirko Majcen je doma iz bližnjega Desternika. Zelja po znanju in ustrezni izobrazbi ga je zanesla na študij v Maribor. Leta 1910 je nastopil službo učitelja na Hajdini ter se začel tudi javno udejstvovati. Za tem je služboval v Desterniku in na mariborskem učiteljsišču. Za takratni režim je bil Mirko Majcen preveč napreden pedagog in je bil premeščen na drugo službeno mesto. Zlom stare Jugoslavije je dočakal v vojaški uniformi. Od 17. aprila 1941 pa do 30. junija se je znašel v meljskem zbirnem taborišču kamor so pozneje pripeljali še njegovo družino — ženo, sina in tri hčerke. Kot druge zavedne Slovence so tudi Majcenove izselili v Srbijo. Toda tudi to ni strlo

zavedne družine. Tudi v Srbiji so našli najrazličnejše oblike za sodelovanje v boju proti okupatorju. Sin Milivoj je leta 1945 padel na sremski fronti. Kot spomin na mladega partizana je ostala le črnoobrobljena slika, ki visi na steni pri Majcenovih.

Po osvoboditvi in vrnitvi v domače kraje je bil Mirko Majcen spet med prvimi, ki so začeli utrjevati oblast

čega križa, red dela III. stopnje... k tem odlikovanjem pa je v petek dodal še plaketo mesta Ptuja.

Mirko in njegova žena Amalija, ki je nekaj let mlajša — živita sama in pravita, da jima niti ni preveč dolg čas. Hčerka Zdenka je zdravnica v Reki, Marija je profesorica v srednji tehnični šoli v Ljubljani, Nevenka pa učiteljica v Ptuj. Vse so pri

Franjo Rebernak izroča jubilantu plaketo mesta Ptuja. Foto: Stanko Kosi

ljudstva. Bil je predsednik mestnega odbora OF, aktivist rdečega križa itd. Svojo pedagoško delo je končal na ptujski Mladiki leta 1952, ko je odšel v pokoj. S tem pa njegova aktivnost ni zamrla. Vključil se je med ptujске upokojeince in postal leta 1953 predsednik njihovega društva. Precejšnjo del zasluge, da bo Ptuj dobil dom za starostnike, pripada prav njemu. Naj ob tem omenim še to, da ima Mirko Majcen kar precejšnjo zbirko diplom in priznanj: Diplomlo Maistrovega borca, zlato značko rde-

kruhu in ju s svojimi družinami večkrat obiščejo.

Pred odhodom sem povprašal jubilanta kakšen je njegov recept za tako dolgo življenje? »Dobra volja, odločnost in veliko dela, ki ga človek z veseljem opravlja. To človeka jekleni. Življenje nikoli ne boža, ampak prej biča s svojim neusmiljenim bičem,« je končal Mirko in trenutek za tem ugasnil cigaretne ogorek v pepelniku. J. S.

Projektivni biro Ptuj

razpisuje

prosto delovno mesto za delo v kopirnici

Pogoj: dokončana osemletka z nekaj prakse na podobnih delovnih mestih.

Delo je za določen čas.

Ponudbe sprejema Projektivni biro Ptuj do 25. junija 1970.

Gimnazija Dušana Kvedra v šolskem letu 1970-71

Te dni radostni polni ve drine in življenjskega poleta zapuščajo fantje in dekleta, ki stopnjo: osnovno šolo. Mnogo jih je. Posebno veseli so tisti, ki so vtaknili v listnico spričevala z boljšim uspehom. Tudi v ptujski in ormoški občini je teh mladih kar lepo število: blizu tisoč jih je. Ptujška in ormoška občina sta kot naravno in zaokroženo zaledje šolski okoliš ptujskih srednjih

šol, ki se zanimajo za nadaljnjo izobrazbeno pot te mladine. Tudi ptujška gimnazija na stečaj odpira svoja vrata fantom in dekletom, ki žele razširiti in poglobiti znanje, ki so si ga pridobili v osnovni šoli. Dolžnost n naloga ptujške gimnazije je pritegniti čim večje število delavoljnih mladeničev in mladenk, saj je znano, da daje naše področje premalo izobražencev in sodi

potemtakem med manj razvite predele Slovenije. Potruditi se je torej treba, da bomo dali naši deželi več izobražencev, zlasti z našega podeželja, ki je bilo nekoč v tem pogledu zgledno. Da bi pomagala izpolniti to vrzel in zmanjšati ta zaostanek, razpisuje gimnazija Dušana Kvedra, ki iz leta v leto izboljšuje pogoje za učenje in dopolnjuje zbirke učil in druge učne pripomočke, tudi letos 120 prostih mest za novince. Za vpis zadostuje uspešno končana osnovna šola z oceno iz tujega jezika. Vloge za vpis je treba predložiti najkasneje do 22. junija 1970. V četrtek, 25. junija, se bodo novinci zbrali v gimnaziji, kjer bodo dobili prve informacije. Šola pa bo sprejela prijave tudi jeseni, če se v juniju ne bo priglasilo toliko novincev, kolikor je prostih mest. Na ta način želi gimnazija omogočiti izobraževanje čim širšemu krogu mladih iz mesta in podeželja.

Naša pisma

SREČNO! SREČNO!

OBISK

Preteklo nam je osem letih, najlepših let. To so bila leta našega otroštva, leta brezskrbnosti in veselja. Poslavljamo se od šole, ki nam je bila drugi dom. Teško nam je pri srcu, ker se moramo ločiti. Bili smo si tako dobri prijatelji, bili smo si kot bratje in sestre. V razredu smo se počutili srečne, čeprav smo večkrat doživeli kak težak in napet trenutek. Vse je minilo, vse je za nami. Razšli se bomo vsak na svojo stran in iskali vsak svojo srečo. Nikoli več ne bomo tako skupaj. Ostal nam bo le spomin na srečne šolske dni.

V imenu svojih sošolk in sošolcev in v svojem lastnem imenu sem napisala te poslovilne besede. Srečno, draga šola! Srečno tudi ti, Alenka, ki si v koticu objavila toliko naših spisov in pesmic!

Srečno! Srečno!

Anica Kekec, in vsi osmošolci, Markovci

IZLET NA GORENJSKO

Zvečer pred izletom dolgo nisem mogel zaspati. Skrbelo me je, kakšno bo vreme in skrbelo me je tudi, da ne bi zjutraj zaspal.

Zgodaj zjutraj me je nekdo pocukal za ramo. Bila je mama: »Pol štirih je, vstani! je rekla. Bil je lep dan in sončni žarki so se igrali na vzhodu. Pred šolo je čakala gruča otrok. Nestrpno smo čakali na avtobus. Pravočasno se je pokazal izza ovinka. Vsi smo zakričali od veselja. S sošolcem Brankom Smigocem sva skupaj sedela na mehkem sedežu. Šofer nas je opozoril, naj se lepo obnašamo, čeprav smo dobre volje.

Znana pokrajina je ostala za nami. Peljali smo se po Savinjski dolini. Opazovali smo ravne vrste savinjskega hmelja, ki jih je zlatilo jutranje sonce. Prvič smo se ustavili pri letališču na Brniku, drugič pa v Begunjah.

POČITNICE PRIHAJAJO

Šolsko leto že beži in ocene imamo vsi, eni boljše, drugi slabše, kot si kdo zasluži.

Se kar pridni smo bili, da ponavljali ne bi, smo učili se »kot nori« vse predmete naokoli.

Počitnice prihajajo, veseli čas obetajo, mnogo bo veselih dni, mnogo sonca, nič skrbi.

Dela zmanjkalo ne bo, zdaj največ ga bo prišlo, pridno bomo pomagali in zvečer sladko zaspali.

Slavica Bezjak, Zabovci

J. R.

Bistrica : Drava 63:46 (32:24)

V telovadnici Partizana v Slovenski Bistrici sta se v štajerskem derbiju v okviru II. slovenske košarkarske lige pomerili ekipi Bistrice in Drave. V prvem polčasu so si domačini nabrali nekaj košev prednosti, potem ko je bila igra precej enakovredna.

Ptujčani pa so popustili v drugem polčasu. Domačini so se razigrali, na trenutke pa so se odlikovali z odlično obrambno igro, pa tudi pri metu na koš so bili nezmotljivi. Zmaga Bistričanov je zaslužena, najbolj zaslužna zanjo pa sta Ivetič, ki je dosegel 24 košev in Orozel s 14. Pri Dravi sta bila najbolj uspešna Bedrač z dvanajstimi in Petrič z desetimi koši. Srečanje sta z napakami vodila Inkret in Mandl iz Maribora.

Napravil je samomor

Postaja Milice v Ormožu je 14. t. m. zabeležila že tretji samomor v zadnjih štirinajstih dnevih na območju občine. Tokrat se je obesil v svojem stanovanju Janez Kos, star 39 let, doma v Lačavesi št. 41 p. Kog. Pokojni je bil živčni bolnik. Užival je tudi alkohol. Sovaščanom je večkrat izražal svoje nezadovoljstvo zaradi družinskih razmer in da bo napravil samomor. Zdravnik, ki si je ogledal truplo, ni našel nobenih znakov nasilja.

J. R.

Srečanje dveh občinskih uprav

V soboto je uprava ormoške OS bila na rekreativno prijateljskem srečanju z upravo OS Šmarje pri Jelšah. Predsednik sveta delovne skupnosti šmarske občinske uprave in tajnik občine Šmarje sta gostom iz Ormoža na kratko opisala gospodarski položaj občine, nato so si ogledali Rogaško Slatino in tamkajšnje zdravilišče. Srečanje so končali na Sladki gori, kjer so gostitelji pripravili piknik.

Uprava šmarske občinske skupščine bo jeseni prišla na obisk v Ormož.

V SKLADU Z DOLOČILI ZAKONA O SPREJEMANJU VAJENCEV V UK V ŠOLSLEM LETU 1970/71 RAZPISUJEMO:

natečaj

- za sprejem učencev v gospodarstvu v šolskem letu 1970/71, po dejavnostih:
 - blagovni promet — trgovina,
 - gostinska dejavnost.
 - Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
 - ne smejo biti starejši od 16 let,
 - morajo imeti dokončano osemletko,
 - zdravstveno morajo biti sposobni za opravljanje poklica.
 - Vsak kandidat mora do 25. junija 1970 predložiti upravi TP ZARJA Ormož, Mestni trg 4, sledeče dokumente:
 - prošnjo, v kateri med drugim navede, kakšno stroko se želi učiti (trgovine ali gostinstva),
 - šolsko spričevalo o končani osemletki,
 - zdravniško spričevalo,
 - izpisek iz rojstne matične knjige.
- Kandidati bodo pred sklenitvijo pogodbe o učenju polagali:
- pismeni preizkusni izpit (matematika, slovenščina),
 - opravljali enomesečno prakso v določeni trgovini oziroma gostinskem obratu s pričetkom 1. avgusta 1970.

KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ, OBRAT MLEKARNA, PTUJ, ČUČKOVA 3

razpisuje prodajo sled ečih osnovnih sredstev

— kamion cisterna znamke FIAT, prostornina sode 4500 l, moč motorja 91 KS, diesel, leto izdelave 1953, veljavnost tehničnega pregleda in registracije poteče 8. maja 1971. leta

— moped colibri T 12, leto izdelave 1961, v voznem stanju z veljavno registracijo in tehničnim pregledom

— moped colibri T 12, leto izdelave 1961, ni v voznem stanju.

Licitacija bo v ponedeljek, dne 22. junija t. l. ob 8. uri dopoldne na dvorišču Mlekarnarje v Ptuj, Čučkova ulica 3. Pristop je dovoljen vsem proti predložitvi kavcije v višini 10 odst. izključne cene.

Interesenti si navedena vozila lahko ogledajo vsak dan v Mlekarni v Ptuj.

Kmetijski kombinat Ptuj, obrat MLEKARNA

Pričakujemo obisk iz daljne Amerike. Prišla bo moja botra z družino. Dva leta že ni videla domovine. Posebno se veselim na Majka in Andreja, njena otroka. Prav nič si bomo stisnili roke, smo si pravi bratrance. Botra je pisala, da se tudi ona veseli, ker bo spet videla domači kraj, starše in sorodnike.

Naše goste bo prekmorsko letalo prineslo iz Kanade. Ustajali bodo na zagrebškem letališču. Čakali jih bomo, avtom se bomo odpeljali domov. Škoda, ker bodo ostali v stari domovini samo pet tednov. Malo bodo pri nas malo pri drugih sorodnikih malo na izletih, malo tudi na morju. Tudi jaz bom šla njimi na morje.

Nenavadnega obiska srčno veselim in ponoči morem spati. Sreč mi moč bije. Misli mi letajo okoli sorodnikov iz Kanade, prav jih še nikoli nisem videla. Kako se veselim!

Doma imamo velike prave kot za praznike. Razpomagam, da bo pri nas le še in da bodo naši gostje dovoljni.

Danica Temež, VII. a raz. Markovci

ANICA IN VSI OSMOŠOLCI!

Naj vam ne bo hudo minula šolska leta! Pogum, stopite na pot, ki vas bo vodila vse dalje in dalje! Bojite se, ker ste mladi in je vse dolgo življenje pred vami. Naj vam bo vedno dobro! Iz srca vam želim: Srečno!

BRANKO!

Vreme vam je bilo naklonjeno, nov svet ste obiskali, prijetno ste se vozili. Nazaj nje pa si se toplo spomnite, tvojo drago domačo vso. Prav je tako.

SLAVICA!

Kaj naj ti rečem k pesmi, ki je tako preprosto resnična. Skromni so tvoji načrti, počitnice, kot so pač načrti kmečkega otroka. V soncu, v greje domačo zemljo in v dolino za jesenske pridelke, in bodo potekali počitniški dnevi. Tudi to so še mnogim našim otrokom — počitnice.

DANICA!

Posebna sreča te čaka. Mnogo veselja ti želim. Vse moje sodelavce in bralce le po pozdravljam

ALENKA

Zakaj tako?

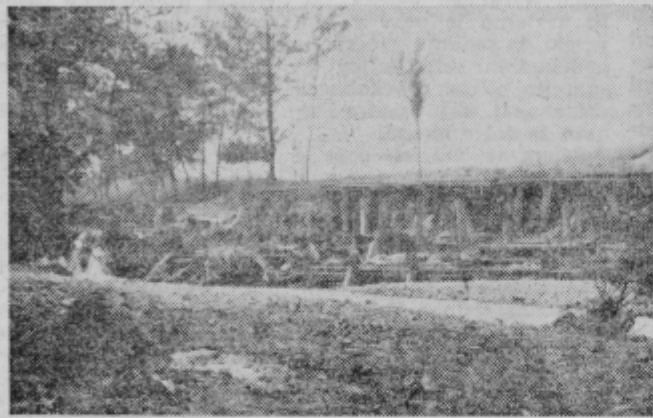
Menda bo postalo že kar tradicionalno, da Bistričani slovim po tem, kako ne bi smeli imeti urejenih življenjskih okolij. Nič ne bomo pretiravali, če bomo rekli, da postaja Slovenska Bistrica iz dneva v dan bolj umazano mesto. Središče nudi ob vsakem manjšem vetriču klavrno podobo, pa niti ni nujno, da veter zapiha. Ulice so prekrte z odpadnimi papirji, pa tudi ostale umazanije ne primanjkuje. Ob vsakem manjšem naliivu ostajajo po mestu prave mřake, kajti odtočni kanali niso redno čiščeni in drugače tudi ne more biti. Pričakoval bi človek, da bo v novem naselju kaj bolje. Toda tisti človek, ki bi to pričakoval, se bo pošteno uštel. Na Zgornji Bistrici je še slabše. Za to ima največ zaslub okolica trgovskega paviljona, ki je dobesedno prekrita s papirji, ki jih veter raznaša med bloki. Pisali smo že o tem, vendar imamo občutek, da imajo nekateri v Slovenski Bistrici trdo kožo. Občani novega naselja protestirajo, vse pa je bob ob steno. Bistrica pa je središče občine, občine pa imajo navadno tudi najrazličnejše inšpekcijske službe. Nihče v Slovenski Bistrici ne ve, zakaj vsem kršiteljem ne stopijo na prste. Ljudje hodijo po svojem mestu in nič kaj ponosni ne morejo biti nanj. Odborniki skupščine obč. pa so pred nekaj meseci sprejeli odlok o javnem redu in miru, menda pa so ga sprejeli zgolj zaradi odloka, kajti nihče ni zahteval pojasnila, kako posamezne člene »koristijo«.

Pa še o eni stvari moramo spregovoriti. Na nekdanjem bregu za otroškimi vrtcem je v pičlih treh letih zrastle novo naselje. Kako smo lahko zadovoljni, da delovni ljudje gradijo, ustvarjajo in se mučijo. Vso to naselje pa ima napeljšano kanalizacijo v rokav bistriškega potoka, v rokav, ki je nekdanje to bil, danes pa je ena sama nesnažga, kajti jez v bližini parka je povsem uničen. Tudi ta jez smo v našem Tedniku že »obdelovali«. Takrat smo zapisali tudi vse posledice vendar nas nihče ni resno jemal. Danes pa je položaj mnogo bolj resen. Kdo bo odgovarjal za najrazličnejše bolezni, ki se lahko širijo iz izsušenega rokava bistriškega potoka, po katerem se je nehala pretakati voda, ko se je jez porušil? Tudi tu so vsi inšpektorji odpovedali. Nam pa je toliko do tega, da bi enkrat prejeli odgovor odgovornih!

Morda bo spet kdo rekel, da vso stvar dramtiziramo. Tistemu naj velja: »Pojdite in si vso stvar ogledajte.«

Odgovornim v Slovenski Bistrici pa postavljamo vprašanje: »Kdo je odgovoren za vse pomanjkljivosti, ki jih

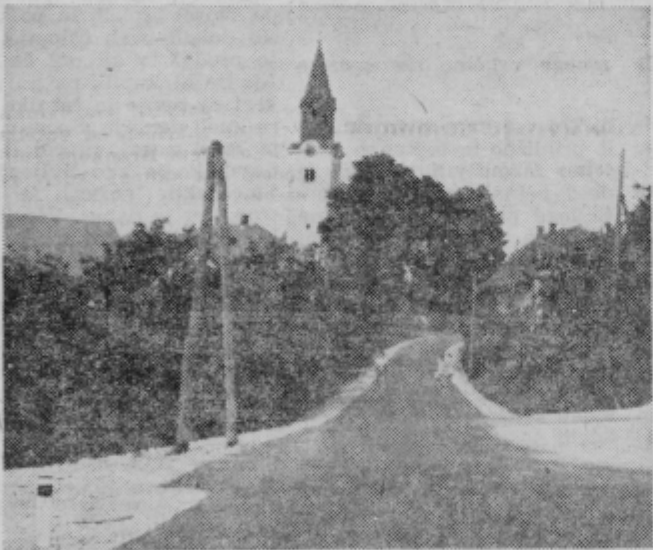
v našem mestu ni malo? Kdo bo odgovarjal in ali ste prepričani, da bodo volivci z odgovori zadovoljni? Nadaljujemo s vprašanji: kaj so storile inšpekcijske in zdravstvene službe za izboljšanje in ali so sploh kdaj ugotavljale položaj? Nazadnje pa

Ostali so samo ostanki nekdanjega jezua...

Črešnjevce, vas, ki ji je malo enakih

Le malokje na Slovenskem lahko najdemo vas kot je Črešnjevce. Nič pretiravanja

Črešnjevce

ni v tem, je le pohvala vaščanom, ki so si zgradili skupnost in mnogo drugih bi jim lahko zavidalo. Navadno so proslavili 25. obletnico osvoboditve, za to priložnost pa so si sami pripravili najlepše darilo. Zgradili so asfaltirano cesto, ki jih je še bolj združila, še enkrat so dokazali, kaj zmora sloga. Črešnjevčani pa so že dolgo takšni.

V sestaku, kjer je upravnik bistriške Matične knjižnice Milutin Arko pisal o čreš-

še, kaj so storili volivci, občani in samoupravljalci, da bi enkrat zaživeli življenje čistega in urejenega mesta?

Zakaj bi o vsem tem razpravljali takrat, ko bodo drugi s prstom pokazali na nas? Odgovorno pa lahko ugotavljamo, da v našem mestu živimo neodgovorno in da bomo zaradi tega nekoč morali odgovarjati sami sebi.

D. Utenkar

nasajenih sadnih plantaž, v soncu se bleščijo nove hiše, prenovljeni Dom kulture pa priča o ljubezni in zavzetosti prebivalcev do kulture.

Prebivalstvo tega kraja je v dveh desetletjih doseglo več kot njihovi predniki skozil nebroj stoletij. V gospodarskem, kulturnem in organizacijskem pogledu stoje na prvem mestu v občini. Še pozni rodovi bodo s ponosom gledali na to obdobje dela in uspehov. Naj bi vse to, kar je doseženo, pomenilo le korak k še lepšim in večjim uspehom v bodočnosti.

Iz Almanaha, v katerem so Črešnjevčani zapisali le utrinke svojih naporov in dela, lahko razberemo:

V letu 1964 je naša vas dobila cestno razsvetljavo, dobili so jo tudi na Vrhlogi in v Lokanji vasi. Seveda je ni nihče dal kar tako. Treba je bilo prijeti za delo in seči v lasten žep.

Nismo dolgo mirovali, ampak smo že dve leti kasneje sprejeli samoprispevek za gradnjo mrtvašnice...

Potem so v letu 1968 v Črešnjevcu spet dobili telefon, ki so ga nekdanje že imeli, pa so ga izgubili. Pri tem delu so jim pomagali tudi pripadniki JLA, ki so sicer v Črešnjevcu vedno dragi gostje.

Potem so zgradili spomenik, kjer so se posebno izkazali mladi. Pa spet ni bilo dovolj. Čakal jih je kulturni dom, ki jih je spet vse združil. Uspehi so se vrstili drug za drugim — nazadnje pa še nova asfaltirana cesta.

Toda glej, kakor da se ne bodo nikoli zadovoljili. Ze razmišljajo o urejanju vodovoda in kanalizacije, potem pa bi bilo potrebno obnoviti še staro šolo, tisto, v kateri so vzrasli vsi ti ljudje, ki danes nenehno in vztrajno hite naprej. Nekateri so odšli, vendar se v rodno vas radi

vračajo. Tudi tisti pomorejo, kolikor se le da.

Tako žive vsi ti ljudje s svojo vasio. Ko razmišljamo o njih, hote pomislimo na vse tiste vasi, ki čakajo; da jim bo družba pomagala, pozabljajo pa na to, da so osnovna celica tistega organizma, ki mu pravimo družba.

Ponosni smo lahko na vas, ki ji daleč naokrog ni enake.

-d

Streljanje

Na občinskem ekipnem in posameznem prvenstvu v streljanju z MK puško niso bili doseženi pričakovani rezultati. Vzrok temu je iskati predvsem v pomanjkanju ustreznih strelišč na območju bistriške občine ter slabim vremenskim pogojem, kateri so vladali v času tekmovanja.

Največ uspehov so tudi letos imeli tekmovalci SD Impol iz Slovenske Bistrice, ki so s 1422 krogi osvojili prvo mesto pred ekipo SD Prebukovje s 1283 krogi, Impol II 1211 krogov in SD Prebukovje II z 955 krogi.

V konkurenci posameznikov pa so bili najuspešnejši: Bernard Rebernak, SD Prebukovje, Ivan Hutinski, SD Impol in Ferdo Gajšek, SD Impol, Slovenska Bistrica.

Posebno presenečenje prvenstva je bila visoka uvrstitev predvsem mlajših strelcev, ki so prekosili mnoge že rutinirane tekmovalce.

V počastitev desete obletnice obstoja SD Leskovec je bil v tem kraju patrolni tek. Ob skromni udeležbi so bili najuspešnejši strelci SD Leskovec I, pred SD Leskovec II, SD Prebukovje in SD Impol iz Slovenske Bistrice.

Viktor Horvat

Šipadova razprodaja

Celjsko podjetje Šipad je v Slovenski Bistrici pripravilo razprodajo pohištva. Prodajalci so nam povedali, da so v štirinajstih dnevih prodali za okoli petnajst milijonov starih dinarjev pohištva. Bistričani in okoličani so najbolj povpraševali po spalnicah, kupili pa so tu-

di veliko posameznih delov pohištva. Razprodaja, na kateri so imeli kupci 5-odstotni popust, pa bi gotovo še bolj uspela, če bi ne bilo predpisa, da morajo ob kupovanju na kredit vplačati kar 20 odstotkov pologa.

-d

V prostorih doma JLA, kjer je Šipad uredilčasne poslovne prostore, so med dokaj bogatim izborom pohištva prevladoval dnevne sobe.

Kako smo na vzhod hodili

(III. nadaljevanje)

To naše nekdanje cesarsko mesto nas je pozdravilo s sončnimi žarki, ki so silili skozi poloblačno zaveso. Malce smo bili v skrbeh, kako se bo v tem milijonskem vrvežu znašel naš »Korl«, posebno še njegov upravljalca Fric, katerega obraz je brezhibno zrl, kje nas bodo najprej olajšali za nekaj trdne valutne globe. Vse to je bilo še posebno zabavno, ker smo vsakega uniformiranega moža imeli za »moža postave«, ki komaj čaka, da nas olajša, pa čeprav se je pred nami pojavil morda tudi kakšen portir ali pa celo gasilec.

Seveda si nisem mogel kaj, da ne bi na svetlo »privlekel« fotografiranskega aparata, ki je pričel registrirati vsemogoče. Tako sem obelodanil tudi srečanje dveh dunajskih starin, ki sta me povrnili v tiste čase, ko so ob Donavi kraljevali valčki — srečanje kočije in belih vpreženih konj, ob katerih smo zagrabili vsak za svoj gumb, potem pa še tramvaja, ki se je ropotaje pomikal proti središču mesta in nam zapiral pot.

Največjo srečo pa smo imeli, da Dunajčani niso ugotovili, da so prispeli vrli Slovenci, kajti v nasprotnem primeru bi nam kaj hitro poškal kakšnega Brdavsa, ki bi nam gotovo dal več opravkov kot iskanje banke, kjer je bilo trdno valuto potrebno spremeniti v netrdno, od katere pa smo si kljub temu veliko obetali.

Prispeli smo torej na tisti Dunaj, ki je sicer bolj znan Kranjcem kot Stajercem, sicer pa mi štirje in »Korl« nismo bili nič krivi, da je Krpan njega dni tod naokoli moril. Mimogrede mi je pogled obstal še na mogočnih zgradbah, ki so gotovo dediščina preteklosti, zidovi pa so izdajali dunajsko univerzo in nisem si mogel kaj, da ne bi pomislil na vse tiste veličine slovenskega naroda, ki so tod gulile šolske klopi. Sploh pa za ogled znamenitosti nismo posebej namenili časa, kajti naše poslanstvo tod je bilo »finančno«. Znašli smo se sredi vele mestnega vrveža in le od časa do časa sem z enim očesom pogledoval skozi okno, pa še takrat sem pričakoval, da bo treščilo z kdo ve katere strani, kajti Fric je nekajkrat smelo ponovil: »Vi samo vodite, jaz samo vozim!« Ne vem od kod se mu je to vzelo, sploh pa sem do takrat o šoferjih imel drugačno pojmovanje. Potem pa, pomislite, nam je celo uspelo parkirati. Potrebno je bilo sicer malce prerivanja, toda

»Korlu« kože nismo odrli.

Omenil sem že bil, da je svojo odločilno vlogo v vele mestnem Dunaju odigral Mimi, ki je po svoji profesionalni dolžnosti »zavohal« kje kujejo novce. Pa so tile naši ekonomisti zares pošteni kampiljci. Kar takole na daljavo ugotavljajo, kje šumi po denarju. Potem smo se znašli sredi avle ene od petih svetovnih denarnih borz, niti v snu pa nisem upal pomisliti, kako težke trezorje skrivajo zidovi.

Spet je bil Mimi tisti, ki je odigral vlogo nekakšnega vodiča in že smo bili tam, kjer zahodni denar zamenjujejo za vzhodnega.

Bolj, ko se je naše denarno manipuliranje bližalo h

Tod so šolske klopi gulile mnoge veličine slovenskega naroda...

koncu, manj jasno mi je bilo, povsem jasno pa je bilo, ko sem držal v roki šop tistih vzhodnonemških mark, da s sistemom nekaj ni v redu. Torej takole je bilo preračunano v konvertibilni dinar: pri nas doma bi bili menjali marko za okoli tri dinarje, seveda nove, na Dunaju, pa čeprav je vsak imel svoj trebuh s sabo, za okoli dinar. Tistih nekaj par ni vredno omenjati, ali pa jih dodajmo k manipulativnim stroškom.

Potlej je šlo v koš še eno moje velikoumno predvide-

Končno pločnik od tovarne do naselja v Kidričevem

Kot je viden, se bo končno uresničila dolgoletna želja stanovalcev naselja Kidričevega ter zaposlenih v tovarni po zgraditvi prepotrebne pločnika od tovarne do naselja. Da je tak pločnik res več kot nujno potreben, je najbolje videti vsak dan zjutraj, ko gredo delavci v tovarno ter ob 15. uri, ko se le-ti spet vračajo z dela. Takrat je namreč cesta tako

vanje, sploh pa me je presenetil Fric, ki se je obnašal kot kakšen taksist, tako seveda, kot da bi vse poti poznal. Predvideval sem namreč, da se tega Dunaja manj kot v dveh urah ne bomo rešili.

Ko smo se peljali prek Donave, ki ji je bil Straus celo neke valčke pisal, me je skoraj pri srcu zgrabilo, kajti od tistega modrega je ostala le še ena sama umazana krpa, iz katere bi dobil vse drugo, samo nobenega valčka več. In verjetno je prav v tem vzrok, da sedanje generacije nadebudnih skladateljev ne spravijo ničesar podobnega več skupaj, kajti modre Donave že dolgo ni več.

Potem nas »Korl« popelje proti češkoslovaški meji, med potjo pa je v nas zavel nek kulturni duh. Moral sem vključiti magnetofon, da bi zabeležil vso pristno domačo muziciranje in priznati sem moral, da tisto o Donavi le ni iz trte izvito. Predno smo zares stopili na vzhodna tla, smo seveda na veliko ugiba-

Stanko Brumen od Tomaža pri Ormožu:

»Kar je novo, na gre med ljudi...

Stanko Brumen, 68-letni kmečki možakar od Tomaža pri Ormožu je eden izmed redkih prodajalcev časnikov in revij na našem podeželju. Dolgih 23 let je opravljal to delo v glavnem na prostem pred cerkvijo, pred vrati ambulante in pred gostilniškimi vrati.

Ko prodaja ni šla, kot si je želel, si je oprtal nahrbtnik in se odpravil od hiše do hiše. Pridobil si je stalne bralce in z njimi tudi skromen, vendar ob vsaki priložnosti dobrodošel in krvavo potreben zaslužek. Prodajal je tudi naš TEDNIK in je bil zato večkrat gost v našem uredništvu. Vedno nam je znal povedati kaj novega o delu in življenju ljudi. Čeprav precej naglušen pa tudi vid mu je opešal, je bil na tekočem z vsem, kar se je dogajalo v njegovem kraju, o življenju drugod pa so ga seznanjali časniki in revije. Vedno si je dejal sam pri sebi: »Kar je novo, naj gre med ljudi« in časniki so šli več ali manj vedno dobro v prodajo.

Pred kratkim je bil gost v našem uredništvu. Bolezen ga je zgrabila tako neusmiljeno, da je moral svojo dolgoletno delo prepustiti drugemu prodajalcu. Večkrat se mu stoji po svojih bralcih in po včasih dolgih urah čakanja, da je prodal ta ali oni časnik. Ljudje bi kupili, pa največkrat za revije in časnike niso imeli denarja. Spomin mu je segel nazaj, precej daleč nazaj, ko je bilo življenje v Slovenskih goricah še bolj trdo, kot je danes. Včasih je bil tudi krajevni kurir in kot nam je dejal, tudi aktivist. »Včasih smo veliko delali za stonj, danes pa hoče imeti vsak najmanj en novi dinar za korak, ki ga stori za stvar, ki je splošnega družbenega interesa. Ni zahvale za naše

nekdanje delo. Pogledajte, ne so nekateri v našem ju ožigosali kot tožljivce me proglasili za nepristnega. Ko sem odhajal v b. šnico so se celo veselili bom med operacijo um. Takšni smo pač ljudje nam je brez kakršnihkoli kov nepristevnosti

Stanko Brumen, dolgoletni prodajalec časnikov in revij pri Tomažu

Stanko in še potožil, da njegova hiša prepolna nujne obnove ter, da kje vzeti denarja za pavilo.

Poslovili smo se, skrinji in tiho, tako kot se je pojavil on od prodaje svojih časnikov in revij, ki jim je svetil kar 23 let življenja. Mnogi bralci so mu za to lo prav gotovo hvaležni, podeželju še posebej v prejšnjih mesecih ni veliko za branje, toda vsaj v majko rada tudi zgarana kaka roka seže po časnikih reviji ter se za trenutek v mislih preseli nekamigam — proč iz enolične raške vsakdanjosti.

D. Utenkar

polna raznih vozil, da je pešcem že komaj še odmerjenega prostora, ki je istočasno že tudi nevaren. Zato je krajevna skupnost že pred leti sklenila, da je potrebna zgraditev takega pločnika od naselja do tovarne, vendar žal svojega načrta ni mogla uresničiti, ker ni imela na razpolago finančnih sredstev. Tako je vse do danes ostalo le pri želji stanovalcev, da se uredi prepotreben pločnik. Končno pa je prišlo tako daleč, da se bo zgradnja kljub težavam le pričelo. Organi samouprav-

ljanja v TGA so namreč že pri razdeljevanju sredstev za dotacijo upoštevali predlog krajevne skupnosti, da se rezervirajo tudi sredstva za gradnjo tega pločnika. Delavski svet je rezerviral v ta namen 140.000 dinarjev. Upravni odbor je predlagal delavskemu svetu, da se z gradnjo pločnika prične takoj.

M. F.

Peca : Osankarica 4:0

Nogometaši bistriške Osankarice so v nedeljo gostovali v Črni na Koroškem, kjer so se v okviru slov. conske nog. lige-vzhod pomerili z domačo Peco. Že pred pričetkom srečanja je bilo jasno, da so nji-

hove možnosti minimalne. Igrišču so se pojavili nasamo z desetimi igralci, P tega pa je bil v vratih naš sto poškodovanega Kol Regoršek, ki je sicer billec. V takšnem položaju bil seveda poraz neizbežen. Vseh težav pa s tem še ni lo konec. Nekaj minut po nikonem začetnem življenju bil huje poškodovan Zela tako da so Bistričani moigrati le z devetimi igralci.

Srečanje je spremljalčan dež, igrišče pa je bilo mogoče za igro. V prvem lu so Bistričani še uspeli držati ravnotežje, potem ni šlo več. Z dvema igraman manj so doživeli prkatastrofo in najvišji pr v prvenstvu.

Widemčani ob dnevu krvodajalcev

Prejšnjo soboto so tudi v Vidmu pri Ptujju krvodajalci praznovali svoj dan. Kmalu po 14 uri so se pričeli zbirati v klubu upokojencev v Vidmu vsi, ki so se v zadnjem letu dni pa tudi prejšnjem leta odzvali klicu človeka — pomagati bližnjemu, čeprav neznanemu človeku v nesreči, ko mu je v boleznih, nesreči potrebna nenadomestljiva kri, ki se pretaka po žilah ter hrani in

ohranja naše telo in duha pri življenju.

Na proslavi smo lahko videli znane obraze iz Vidma, Štarnovca, Pobrežja, Lancove vasi, Tržca, Majskega in Dravinjskega vrha, Ljubstave, Vareje, Dravce in Sovič. Številni so že imeli pripete na prsih srebrne ali zlate značke v obliki kaplje krvi, na kateri je kot nekakšen simbol človeškega humanizma vrisan rdeči križ. Mnogi pa so si značke lahko na no-

vo pripeli, saj je dobilo 9 krvodajalcev zlate in 16 srebrne značke, medtem ko so Peter Segula, Alojz Ropič in Avgust Duh prejeli diplome.

Nekateri krvodajalci se proslave žal niso mogli udeležiti, med njimi tudi Avgust Duh, bodisi da so bili na delovnih mestih ali pa jih je nujno klicalo delo doma na kmetiji. Prav gotovo pa se bodo tudi v bodoče radi udeleževali krvodajalskih akcij ter pritegnili še druge, svoje znance, prijatelje...

Morda še zapišemo, da je v lanskem letu dalo kri kar 117 Videmčanov, med njimi nekateri celo dvakrat. V letošnjem letu pa že 38 ljudi, kar je vsekakor razveseljivo ter gre zasluga tudi njihovega prizadevnemu odboru. Prepričani smo, da se bodo vrste krvodajalcev še pomnožile, še posebno, ker naši ptujski bolnišnici še vedno primanjkuje te nenadomestljive človeške tekočine.

F. Hovnik

Krvodajalci z godbo

Krvodajalci pri predsedniku ptujске občine Franju Reberniku

Hvala za prisrčen sprejem!

V četrtek, 11. junija, je bila v ptujskem hotelu prisrčna svečanost. Franjo Rebernak, predsednik občinske skupščine Ptuj, je priredil sprejem za krvodajalce iz ptujске občine, ki so več kot 5-krat darovali kri. Poleg krvodajalcev so bili na sprejemu tudi dr. Vrečkova, dr. Mrgole in predstavnik sindikata Feliks BAGAR. V pozdravnem nagovoru je Franjo Rebernak imenoval povabljenega krvodajalca, ki jih je bilo okrog 35, posebno junaško avantgardo, ki se jim v imenu občinske skupščine zahvalil za njihov dragoceni prispevek in odziv klicu »Darujmo kri, ki rešuje življenja«. Prek povabljenih krvodajalcev, ki jih lahko imenujemo tudi veterani — se je zahvalil tudi vsem drugim krvodajalcem v naši občini, ki še niso tolikokrat darovali krvi, vendar pa je njihov prispevek enako bogat in vreden priznanja. Počastil jih je velike potrebe krvi, ki jih rabi bolnišnica za posrečene, kot tudi zaloge krvi za morebitne potrebe narodne obrambe. Dr. Mitja Mrgole, ravnatelj ptujске bolnišnice je izrazil veliko zadovoljstvo nad tako humanim odzivom na-

ših krvodajalcev. Zbrane na tej slovesnosti je pozval, naj tudi v bodoče z enako mero humanosti vključujejo v svoje vrste nove aktivne člane. V imenu ptujске bolnišnice je ob tej priložnosti izrekel zahvalo vsem krvodajalcem v občini.

Uradnemu delu sprejema je sledila zakuska, ki jo je pripravila skupščina občine Ptuj in njen predsednik Franjo Rebernak. Ob tako ganljivem sprejemu, ki smo ga doživeli zbrani krvodajalci, so nam zastale besede neke globoko v prsih in se nismo mogli ustno zahvaliti za nas tako velik dogodek. V imenu zbranih krvodajalcev koristim priložnost, da se s tem člankom v našem lokalnem glasilu TEDNIK javno zahvalimo gostitelju za tako lep sprejem. Obljubljamo, da bomo tudi v bodoče stali v prvih vrstah, ko bo treba darovati dragoceno tekočino — kri, poskušali bomo doseči briljantno število 50. Podobnih srečanj s predsednikom občinske skupščine si želimo še več.

Še enkrat hvala gostitelju in občinski organizaciji RK Ptuj za gostoljuben sprejem. Anton Ramšek, Nova vas pri Ptujju

700-letna tradicija PTUJSKEGA kletarstva

Pijte originalno KMECKO zaščiteno vino

KK Ptuj, kletarstvo Slovenske gorice, Ptuj

Življenje med knjigami in haloško zemljo

Nežka Vaupotič, knjižničarka v Matični knjižnici v Ormožu, je prav gotovo ena od tistih nekdanjih prebivalk vinorodnih pa tudi siromašnih Halož, ki jih je ljubezen do knjige po trnjevitih poteh in grenkih preizkušnjah ponela v svet in vedno znova ustavljala ob knjigah. Rodila se je v Podlehniku v bolj revni kot bogati družini in že v otroški dobi začutila ostre vetrove, ki vejejo prek skope haloške zemlje. Ob trdem delu, ki se ga je morala lotevati že v najnežnejši otroški dobi, je takoj za tem, ko je v šoli spoznala prve skrivnostne pisane besede — vzljubila knjige. Ko je sijalo sonce ni bilo časa za branje, pa tudi zvečer ob prižgani leščerbi se je bala očeta, da ne bi bila kregana zaradi branja. Toda Nežka je kljub temu brala, mnogo brala v šoli, na paši pa tudi zvečer pod odejo. Včasih, ko je smela zvečer k sosedom na ličkanje korus, jim je pripovedovala pravljice in najrazličnejše zgodbe. Vsi so jim z veseljem prisluhnili in se ji čudili, kako doživeto je znala pripovedovati.

Otroška leta so minevala in v Nežkini notranjosti se je vedno bolj jeklenila želja, da bi šla kam dalje v šolo. Revščina in navsezadnje tudi vojna sta ji to preprečili. Vojna je minila, revščina pa je ostala. Leta 1948 je Nežka s pomočjo tamkajšnjega učitelja Štefana Frasa odšla v Radence v knjižničarski tečaj, pa spet na tečaj v Ljubljano. Za tem je vodila okrajno knjižnico v Poljčanah. Zelja po strokovnem izpopolnjevanju jo je spet zanesla v bibliotekarski tečaj v Ljubljano. Leta 1952 je prišla v Študijsko knjižnico v Ptujju, se nadalje strokovno izpopolnjevala in ostala v Ptujju do leta 1963, ko je odšla v Ormož, kjer še sedaj vestno in marljivo opravlja svoje knjižničarsko delo. Živi s knjigami in dela za knjige ter Ormožane, ki so jim knjige prijatelje.

Nežka pa ni samo knjižničarka. Za Glasbeno narodopisni inštitut v Ljubljani zbirala ljudsko izročilo, pesmi, običaje in stare navade, ki počasi izumirajo. Na magnetofon je posnela že mnogo dragocenega ljudskega izročila pa tudi za v bodoče ima na tem področju velike namer.

Takšna je Nežka, skromna in preprosta. Ko steče beseda o knjigah in o ljudskem izročilu je njen obraz na-

smejan in veder ter izraža zadovoljstvo.

Po vsakodnevem delu v knjižnici v Ormožu, dvakrat tedensko, dela tudi v knjižnici v Središču ob Dravi — odide v svojo sobico ali pa na sprehod. Živi sama s knjigami in za knjige. Nima

Nežka Vaupotič: »Lepo je življenje med knjigami.«

družine in otrok, njena družina so knjige in bralci.

Rada se vrača nazaj v rojstne Haloze. V pogovoru mi je dejala, da se ne more ločiti od idilične haloške pokrajine, od vinogradov, ki dajejo žlahtno vinsko kapljico pa tudi zlo alkoholizma, ki mu družba vse prepočasi trga korenine. Življenje v Halozah se je po njenem mnenju v marsičem spremenilo na boljše. Se vedno pa so preostri vetrovi socialnih razlik, ki vejejo prek z vinsko trto zasajenih gričev, ki upogibajo pleča Haložanov in jim prehitro zarezajo na obrazih globoke brazde. J. Slodnjak

BLATNI KLANCI, TRDO ŽIVLJENJE

Foklicna kolega od ptuj-skega radia Marjan ŠNEBERGER in Ivo CIANI sta me minuli četrtek povabila s seboj na službeno potepanje po Slovenskih goricah. Kdo se ne bi odzval mikavnemu vabilu in se iz mračne pisarne in ne preveč prijaznega mestnega vrveža popepljal nazaj k tisočerim čarom še neoskrunjenih naravnih lepote tihih dolin, žuborečih potokov in kot morje valujočih gričev, zasajenih z vin-

naglo minila. Dežja je bilo ravno toliko, da smo se rešili velikega oblaka prahu, ki je ob lepem vremenu na tej cesti neprijeten gost vsem udeležencem prometa. Cesta, za katero smo se bali, da bo blatna in neprevozna, je bila sicer nekoliko mastna, toda fičo ne bi bil fičo in proizvod naše avtomobilske industrije, če ne bi premagal tudi te ovire. Sicer pa nas je v tem delu Prlekije pozdravil izza oblakov tu-

besedah povedati njeno vsebino in življenjepisa avtorja. Ni veliko presedel v šolskih klopih, toda knjige so mu dale izredno široko znanje. Ko je bil še mlajši, se je predvsem s šaljivimi vlogami izkazal tudi kot dober igralec na domačem gledališkem odru. Marjan in Ivo sta zabeležila prve posnetke na svoj magnetofonski trak, jaz pa sem tudi pristavil svoj račovedni novinarski lonček.

Odpravili smo se dalje. Po razriti, vendar tudi za »fička« prevoznici cesti, smo se začeli spuščati v bodkovsko grabo, ki jo je pokojni pesnik Anton Aškerc, ki je kaplanoval v Juršincih, imenoval »Volčja graba«.

Ustavili smo se na dvorišču pri Slodnjakovih ali pri Preložjakovih po domače. Tu nas je pričakala glavna ekipa, ki je bila pripravljena za snemanje oddaje radia Ptuj »Iz vasi v vas« pa tudi naš TEDNIK, ki je v teh krajih zelo priljubljen — je dobil dovolj zanimivega materiala.

Najbrž je gospodar Martin Slodnjak vedel, da novinarske raje ne čofotajo rade na suhem in nas je zato najprej nekoliko okrepčal z zlahatnim slovenjegoričanom. To pa je še posebej prijalo našima vrtilima muzikantom Jožetu in Frančku Rižnarju, ki sta nam za uvod zaigrala nekaj okroglih. Franček Rižnar je dejal: »To je pa dobro, saj muzikantje pravimo, da je za malo denarja in malo pijače tudi malo muzike!« Jožetu in Frančku Rižnarju bi lahko tudi rekli »duet oče in sin«. Franček ali če hočete tudi Rižnar junior, je vodja ansambla »Veseli Slovenjegoričani«. Zaigrala sta nam tako pristno domače, da so ob »štajerišu« zasrbele pete

sta mogla razvozljati.

Tomaž Bec, vaški šaljivec in mojster vseh mojstrov, nam je zapel bodkovsko himno, ki ste jo lahko poslušali v nedeljski oddaji radia Ptuj.

sem »Če pogledam jaz v svet, zame več veselja ni, logu čujem ptičke peti, žalostno njih petje je...« Sicer pa v Bodkovcih, ki štejejo 48 hišnih števil, ni več mi-

Vincek nam je pokazal svojo bogato knjižno zbirko

ske trto, do katerih vodijo včasih tudi do kolen blatni klanec. Naš cilj je bila prijazna vasica Bodkovci, kjer sem pred nekaj manj kot dvajsetimi leti tudi sam pasel brave in svinje ter že kot otrok začutil, da je v naših prelepah Slovenskih goricah prekleto trdo in grenko življenje.

Ko smo se zjutraj okrog osme ure odpravljali na pot, nam oblačno nebo, ki je grozilo tudi s prvimi deževnimi kapljami, ni obetalo preveč lepega dneva. Janko NOVAK, hišnik pri upravi občinske skupščine Ptuj, ki je prav tako zagledal luč sveta v Bodkovcih, je nekako zaskrbljivo gledal svojega »fiča« in dejal: »Če se bo vllilo, nam avto ne bo dosti koristil. Morali bomo vzeti pot pod noge in mešati slovenjegoriško blato.« »Gremo, gremo,« je dejal Marjan, »pa se ja ne bomo ustrašili nekaj kapljic dežja in blata.«

Nekaj sto metrov asfalta je bilo prehitro za nami in že smo se znašli na makadamski cesti, ki pelje proti Juršincem in dalje proti Gomili in Radgoni. Naša »fička«, pozabil sem povedati, da je zapregel svojega tudi Ivo CIANI, sta začela poskakovati v pravem indijanskem ritmu. Naj mimogrede omenimo, da je bila ta cesta na najrazličnejših sestankih pa tudi v tisku že večkrat »asfaltirana« in postavljena v ospredje, žal pa bo treba najbrž še nekaj let čakati, da bo dobila toliko željeno asfaltno prevleko. Vožnja do Juršine je

di prvi medli sij jutranjega sonca.

Naša prva postaja je bila pri Slodnjakovih v Sakušaku, ki je nekakšna predstraža v dolino in na bližnje obronke potisnjenih Bodkovcev. Gospodinja Anika nam je postregla z domačim aperitivom. Ivo, Marjan in gospodar Vincek so se kar naenkrat znašli v podstrešni sobici, kjer domuje v dveh velikih omarah ena najbogatejših zasebnih knjižnic na podeželju.

Nekaj manj kot tisoč knjig

V Bodkovcih se nas je zbrala kar čedna družina

je zloženih na policah od najstarejših pa do najnovejših izdaj. Vincek Slodnjak ne kadi in ne pije in zato gre vsak prihranek za nakup novih knjig. O vsaki vam bo znal tudi v kratkih ali dolgih

Janka Novaka in hišno gospodinjo Angelo Slodnjak. Z žepnim robčkom sta se tako spretno odmotavala in zamotavala, da smo mi, ki ta ples bolj malo poznamo, že pomislili, da se sploh ne bo-

Jože in Franček Rižnar, oče in sin, ki sta zaigrala nekaj okroglih

Potem pa nam je stresel iz rokava še nekaj tako pristnih domačih vicev, da smo se navsezadnje od smeha že za želodce držali. Prej sem dejal, da je Tomaž mojster vseh mojstrov. In to je tudi res. Daleč naokrog ga poznajo ljudje kot priznanega tesarskega mojstra, ki je s svojo delovno skupino pokrnil nešteto stanovanjskih in gospodarskih poslopj. Sam si je izdelal tudi violino, enako večje zna opraviti tudi mehanično delo, pred leti pa si je sam izdelal celo lovsko puško, ki je seveda našla svoje zadnje domovališče na postaji milice.

In tu so bili tudi naši vaški fantje, ki so nam zapeli nekaj domačih pesmi. Da ne bo pomote, fantje so bili nekoč pred leti, sedaj so že vsi odrasli moške. Naj vam jih predstavim, v kakšnem sestavu so nam zapeli: Janko Novak, Franček Rižnar, Stan-ko Štebih, Jože Rižnar, Tomaž Bec in Martin Slodnjak mlajši. Viže se niso ujemale ravno tako, kot pred leti, ko so gredečo k svojim dekletom povzdignili svoj glas, toda štima se je vseeno ujela. Nekako otožno je izzvenela pe-

dih fantov. Odšli so v svet za manj trdim kosom kruha kot jim ga daje skopa slovenjegoriška zemlja. Le še nekaj mlajših je ostalo, ki ni omamil zaslepljujoč bliš tujine, in ki se še oklepajo svoje rodne grude. Nekaj hiš je ostalo praznih, več pa takih, na katerih životari še en ali pa oba ostarela konca. O tem problemu nam je spregovoril 70-letni hišni gospodar Martin Slodnjak, ki ga poznamo kot prizadete družbenopolitičnega delavca, ki je kljub svojem osmemu življenjskemu križu ki se mu vzpenja na pleča še vedno izredno čil in mni žal poti, če je treba enkrat ali dvakrat na teden na stanek v Maribor, Ptuj ali na krajevno skupnost v Juršincih.

V Bodkovce je prišla dan tudi Ana Toplak iz Juršine. 70-letna ženica nam je zapela nekaj starih pesmi nekako otožno dejala, da škoda, da te pesmi iz leta leto vse bolj izumirajo.

Cas nas je preganjal in morali smo dalje. Poslovili smo se od gostoljubne hiše, kjer je stekla zibelka tu-

IN OSAMLJENI STARI LJUDJE

našemu prešernoslovcu dr. Antonu SLODNJAKU in zavili v hrib k Dominkačevim (po domače).
85-letno Marijo MARIN smo našli samo pri hiši. Jan-

koncev, ki so ostali na stara leta osamljeni na svojih domovih. Trije otroci so bili pri hiši. Sin Stefan si je z izredno vztrajnostjo priboril odgovorno delo pri UJV Ma-

sno si z domačim, ki raste za hišo, gospodinja Treza pa nam je dejala: »No, nič se ga ne otepajte, saj vam ne bo škodil.« In res nam ni. V njem je bilo čuti tisti čudovit grenak priokus po znoju, s katerim je prepojena zemlja vseh slovenjoriških in haloških vinogradov. »Srečno,« smo si dejali ob slovesu in se odpravili k Vršičevi Treziki na Šlekar.

Treziko Vršič, ki sama domuje v idilični hišici na vrhu Šlekarja, sem vam predstavil že lani pod naslovom »Vijolice in trobentice sredi novembra«. No, tokrat nismo trgali vijolice, pač pa smo zobali rdeče češnje, ki so nas čakale v krožniku na mizi. Trezika nam je pripovedovala o časih, ko je bila tudi njihova hiša zatočišče za partizane. Doživeto nam je opisala dogodek, ko je bila leta 1945 njena hiša polna partizanov, spodaj po cesti, ki pelje na Gomilo pa so se sprehajali orožniki. »Bali smo se, da bo začelo pokati, toda vse se je srečno končalo. Zvečer je mlad partizan zakuril v peč, postregli smo jim s tem, kar smo pač imeli. Izmučeni so polegli drug poleg drugega in zaspali z orožjem v rokah. Ta večer nisem zatislila očesa. Pod oknom je bilo slišati tihe korake stražarjev. Vso noč sem jih poslušala...«

Pozno popoldansko sonce je božalo bližnji vinograd, ki sega skoraj do podstenja hiše. Čvrsto smo si stisnili dlani Trezika, ki ima v laseh že precej srebra, nas je povabila, naj se še oglasimo pri njej. Meni je še posebej zažugala: »Ti porednež, ko si bil majhen, sem te večkrat celo previjala, ko mama ni imela časa, zdaj pa me tako

poredko obišeš!«. Te besede so mi segle nekam globoko v dno duše in bremenil me je občutek krivde. Zamislil sem se v Trezikino samotno življenje. Sama kljubuje v svoji hišici na vrhu Šlekarja. Včasih je tako sama, da sliši glas svojega molka in klič bolee samote v starih letih. Pa se vprašajmo, ali sliši ta

okna, stopimo na podeželje, saj bomo sicer tudi mi okrnili, tako kot je okrnelo življenje teh ljudi...

In s tem je naš potopis pri kraju. Morda v njem nismo zajeli prav vsega, kar smo videli in slišali. Mene bosta dopolnila v svoji oddaji: »Iz vasi v vas« kolega od radia, jaz pa morda njiju v našem

Marija Marin, 85-letna ženica iz Bodkove in hčerka Veronika sta prava zakladnica starih pesmi

ko in Martinek sta skočila s fičom na bližnjo njivo ter pripeljala s seboj še njeni hčerki Veroniko in Miliko. Spet smo imeli pevski zbor, tokrat v ženskem sestavu. Petja ni bilo ne konca in kraja. Marjan in Ivo sta vse posnela na svoj magnetofon, jaz pa sem moral seveda bolj na ušesa vleči. Nekaterim pesmim smo se morali na glas nasmejati. Veronika Rojht in njena sestra Milika Šoštarč ter seveda njuna učiteljica petja mama Marija so prava zakladnica starih pesmi in več kot bogato gradivo za Narodopisni muzej v Ljubljani. Beseda je stekla o trdem delu, ki ga največkrat popestrijo s pesmijo. Veronika nam je ob odhodu dejala: »Pridite pozimi, ko bomo imeli več časa. Povabimo vas na kolino, takrat vam bomo pele, če hočete tudi tri dni skupaj.« Zahvalili smo se za prijazno vabilo, še pred odhodom pa sta nam zapela šaljivo pesem tudi Janko in njegova stara mama.

Ustavili smo se na dvorišču pri Gačnikovih. Gospodar Stefan in njegova žena Treza sta v teh krajih boleč primer ostarelih kmečkih za-

ribor, Milan je na delu v Avstriji, Elica pa se je odženila od hiše. Stara dva sta ostala sama, seveda pa jima pridejo otroci radi pomagat pri delu.

Stefan, ki se je leta 1934 iz Dolenjskega priženil v naše kraje kot orožnik in poznejši krajevni funkcionar, nam je spregovoril o svojem delu in življenju. Bil je med prvimi ustanovitelji OF v teh krajih in vseskozi smrten sovražnik okupatorja.

»Če ne bi dobival pokojnine, ne vem, kako bi živela z ženo na stara leta. Kmetijstvo nam daje premalo, cene pridelkom so sramotno nizke, pa tudi ljudi ni, ki bi delali na poljih. Ne čudim se svojim otrokom, ki so odšli v svet. Poglejte, oba sinova imata avtomobila, če bi ostala doma, bi imela istega vraga, kot ga imam jaz,« je šaljivo, vendar z zaskrbljenim obrazom dejal Stefan. Ni še do konca povedal zadnjega stavka, ko je po bližnjem klanecu pripeljal rdeči »kadet«. »Ko imaš volka v mislih, takrat se prikaže,« nam je nasmejan dejal zgovorni možakar in nam predstavil Sina Štefeka, ki se je pripeljal iz Maribora. Nazdravili

Zakonec Gačnik s sinom Stefanom, ki živi v Mariboru

klic ostarelih in samotnih slovenjoričanov še kdo drugi? Družba jim bo morala pomagati. Morala, saj bo drugače njihova samota postala preveč glasen klic, ki bo kljuval vest vsem, ki smo odgovorni in poklicani zato, da jim pomagamo. Nehajmo že enkrat hoditi samo po mestnih ulicah in opazovati življenje skozi kavarniška

listu. Marjanu Šnebergerju in Ivanu Cianiju hvala za prijazno vabilo za potepanje po Slovenskih goricah, vsem, ki so nam pomagali pri sestavljanju oddaje in tega zapisa pa še enkrat prav lepa hvala. V nedeljo pa spet prisluhnite nadaljevanju oddaje iz Bodkove na valu Radla Ptuj.

Tekst in slike: J. Slodnjak

Trezika Vršič, ki samotari na vrhu Šlekarja: »Vso noč sem poslušala stražarjeve korake.«

Gostinsko podjetje

LETOVIŠČE GRAD BORL

sprejme v uk manjše število VAJENCEV NATAKARSKE IN KUHARSKE STROKE.

Kandidati se naj zgledajo v upravi podjetja 22. junija 1970 ob 8. uri. S seboj naj prinesejo spričevalo o končani osemletki in prošnjo s kratkim življenjepisom. Kandidati ne smejo biti starejši od 17 let.

Nikotin in srčni napadi

Cigarete so objekti resnih znanstvenih napadov še z enega razloga. Pokazalo se je, kakor poročajo raziskovalci, da povzročajo nikotin iz cigaretnega dima ustvarjanje mastnih oblog na stenah žil, kar bistveno prispeva k srčnim napadom.

Poleg tega, da so te pojave opazili pri živalih, dokazuje najnovejše poročilo medicinskega centra univerze v Bostonu, da so opazili te pojave tudi pri ljudeh. Sodelavci omenjenega centra so ugotovili, da pospešuje nikotin nastajanje lipidov, torej tistega organskega materiala, iz katerega nastaja mast.

Potrošnja vina v očeh statistikov

Svetovna produkcija vina znaša 160 milijonov hektolitrov, od tega odpade 120 hektolitrov na Evropo.

V dobri vinski letini npr. so pridelali v Avstriji na 37.000 hektarih kar je 270 del svetovnih vinogradniških nasadov.

Prislovica »vino, ženska in petje« spada v pravljico, kajti tu je trezno ljudstvo. Docim popije Francoz letno 150 litrov vina, to je nekako poprečje, ker so tu zapopadeni tudi dojenčki. Španec popije 90 litrov vina, in še tako zmerni Švicar spusti po grlu 60 litrov vina, medtem ko Avstrijec le 20 litrov. Koliko odpade na Jugoslovana, ta statistika ne navaja.

Ta teden v naši bližnji zgodovini

Poseben dogodek za slovensko nacionalno zgodovino je bil 22. junija 1941, ko so na seji CK KPS v Ljubljani ustanovili glavno poveljstvo partizanskih sil Slovenije pod imenom Vrhovno poveljstvo, ki je bilo da maja 1942 v Ljubljani.

18. junija 1944 — je bil ustanovljen ob navzočnosti predstavnikov SNOS NOV in zavezniških vojaških misij v Gradacu v Beli krajini Rdeči križ Slovenije.

19. junija 1942 — sta se italijansko poveljstvo in vlada Nezavisne države Hrvatske sporazumela, da se italijanske čete pomaknejo bliže k jadranski obali, ustaško-domobranske pa zasedejo južni del Hrvatske in Bosne.

20. junija 1943 je poveljnik nemških sil v operacijah na Neretvi in Sutjeski obvestil poveljnika za jugovzhod, da so sile, ki jim je poveljeval Tito, trdovraten nasprotnik, ki se ni dal uničiti. 1948 — je CK KPJ ob sestanku kominforma v Bukarešti dal izjavo, da ne more poslati svojih predstavnikov na ta sestanek, ker je KPJ enostransko obtožena v že objavljenih pismenih izjavah KP SZ in drugih komunističnih partij. Izjava CK KPJ je ponovno predlagala skupen pretrtes spornih vprašanj z nepo-

srednimi razgovori med CK KPJ in CK Sovjetske zveze. Pozvala je udeležence sestanka v Budimpešti, da opustijo z dnevnega reda razpravo »o stanju v KPJ«.

21. junija 1942 — je maršal Rommel zavzel Tobruk in začel prodirati proti egiptovski meji. Angleži so se umaknili do El-Alameina.

22. junija 1940 je Francija podpisala v Compiègneu premirje z Nemčijo.

1956 — (od 1. do 22.) se je v Sovjetski zvezi mudila jugoslovanska partijska delegacija pod vodstvom predsednika Tita. V razgovorih med delegacijama so bila potrjena načela beograjske deklaracije (1955). Ob tej priložnosti je bila podpisana izjava o odnosih med državama in deklaracija o odnosih in o sodelovanju med ZKJ in KP SZ. Deklaracija poudarja možnosti različnih poti socialističnega razvoja v raznih deželah in potrjuje sodelovanje med socialističnimi deželami in delavskimi partijami na podlagi prostovoljnosti, enakopravnosti, prijateljske kritike in tovariške izmenjave mišljenj.

23. junija 1959 — je bil v Ljubljani IV. kongres ZKS. Za ta kongres je bilo izvoljenih 682 delegatov, ki so predstavljali 61.335 članov.

Kongres je delal plenarno in v štirih komisijah. O bodočih nalogah ZKS je imel referat Miha Marinko, o nalogah komunistov v delavskem in družbenem samoupravljanju koreferat Stane Kavčič, o boju komunistov za socialistično kulturno politiko koreferat Boris Zihert, o organizacijsko političnih nalogah ZK pa koreferat Janez Vitpotnik. Na podlagi poročil

komisij je kongres sprejel resolucijo o bodočih nalogah ZKS. Za sekretarja je bil na prvi seji CK znova izvoljen Miha Marinko.

24. junija 1940 — je bilo v Beogradu in v Moskvi izdano službeno obvestilo o vpostavitvi diplomatskih odnosov med SZ in Kraljevino Jugoslavijo. 1940 — Francija je v Rimu podpisala premirje z Italijo.

Delo skupščine občine Ormož v obdobju maj 1970 — maj 1975

Izkoristili vse možnosti za hitrejši razvoj gospodarstva

V zadnjih nekaj letih so bili ustvarjeni v ormoški občini takšni pogoji gospodarjenja in takšni odnosi, ki so pospešili proces intenzifikacije gospodarstva. Tudi v naslednjem petletnem obdobju bo skupščina občine iniciativno usmerjala delovne organizacije v vse večje uveljavljanje tržnih zakonitosti in v nenehna prizadevanja za racionalnejše gospodarjenje, za modernizacijo proizvodnje in vsestransko prilagajanje potrebam trga. Glavna skrb bo morala biti vsekakor doseganje stabilnosti predvsem v kmetijski proizvodnji.

Stalna naloga skupščine bo tudi periodično spremljanje gospodarskih gibanj v delovnih organizacijah. Le na tak način bo skupščini omogočeno pravočasno ugotavljanje doseženih rezultatov v gospodarstvu na eni in na osnovi teh ugotovitev ustrezna normativna dejavnost na drugi strani.

Za nami je široka javna razprava o problemih v kmetijstvu. Vseprisod se je pokazala težnja za izboljšanje pogojev gospodarjenja in razvijanje takšnih družbeno ekonomskih odnosov na področju kmetijstva, ki bodo imeli kot posledico enakopravnost vključevanje kmetijstva v splošne ekonomske tokove.

Skupščina bo vlagala tudi v bodoče vse napore v razvoj vseh gospodarskih dejavnosti izven kmetijstva s ciljem, da se pospeši razlojevanje slabo produktivnega kmečkega prebivalstva v korist drugih gospodarskih panog. Posebno skrb pa bo treba posvetiti tudi za možnost odpiranja novih delovnih mest. To pa bo možno doseči z razvojem že obstoječih proizvodnih kapacitet, predvsem

pa z odpiranjem novih dislociranih obratov ekonomsko močnih in sposobnih organizacij iz razvitejših območij. Pri tem pa bo vsekakor potrebno voditi politiko bonifikacij v različnih oblikah za vse tiste gospodarske pa tudi druge delovne organizacije, ki bi bile pripravljene na območju občine Ormož vlagati svoja sredstva s ciljem uvajanja nove ali razširitve obstoječe proizvodnje v vzporednim ciljem ustvarjanja novih delovnih mest in pospeševanja produktivnega zaposlovanja.

Ugotovitev, da v turizmu in gostinstvu šele komaj začnemo izkoriščati možnosti, ki so na ormoškem območju, bo morala biti v prihodnjih petih letih vsekakor deležna ustreznih akcijske pozornosti.

Tudi možnosti, ki jih daje trgovina še niso povsem izkoriščene. Še nadalje bo potrebna modernizacija blagovnega prometa in razširitev trgovskih kapacitet.

Skupščina bo posvečala vso pozornost tudi razvoju obrtne proizvodnje in storitvenih dejavnosti. Tu bo treba voditi stimulativnejšo davčno politiko in posvetiti več pozornosti vzgoji kadrov.

V naslednjem obdobju bo tudi stanovanjsko in komunalno gospodarstvo deležno posebne skrbi. Treba bo urediti nekatera zelo pereča vprašanja gospodarske stanovanjske problematike. Izdatnejši materialni posegi bodo morali prispevati k hitrejšemu urejanju komunalnih zadev povsod tam, kjer le ti iz dneva v dan vse bolj izstopajo.

Prihodnjik bomo spregovorili o izobraževanju, prosveti in kulturi. J. S.

Gradbena dejavnost v bistriški občini

Ocene gradbenih podjetij v programih za 1970 leto so predvidevale, da bo ostala ponudba del na tržišču v osnovi nespremenjena in da se bo gibal obseg gradbene dejavnosti približno na enaki ravni kot v letu 1969. Večja proizvodnja je po izpolnitvi opreme in naprav predvidena le v kamnolomu v Poljčanah. Istočasno so podjetja predvidela večji premik dejavnosti v kraje zunaj občine ter zaposlitve dela mehanizacije v mrtvi sezoni izven podjetij. V planih za leto 1970 so poleg tega predvideni: uvajanje mrežnega planiranja pri gradnjah, racionalizacija proizvodnje betona s pomočjo centralne betonarne, porast cen nekaterim materialom in tujim storitvam itd.

Podatki za prvo tri meseče in delne informacije za april kažejo, da je gradbeništvo začelo uresničevati letošnji plan dokaj uspešno. Ponudba del je nekoliko večja, podjetja pa so boljše izkoristila zimski delovni čas. Do konca marca je bilo sicer sklenje-

no samo 2.543.000 din, oz. 75 odstotkov lanske vrednosti pogodb, vendar se je položaj kmalu zatem bistveno izboljšal. V aprilu in začetku maja je še pripravljeno in sklenjeno za več kot 4.000.000 din novih del, tako da je letošnja vrednost pogodb ob koncu aprila za tretino večja od lanske vsote.

Gradbeno podjetje je lahko pozimi zaposlilo svoje delavce na Primorskem, nekaj pa tudi v ZR Nemčiji. V zimskem času je bil del gradbenih kapacitet kot navadno nezaposlen (Remont). Zaposleni pa so bili angažirani predvsem pri gradnji turističnih objektov pri Atmossu, na stanovanjskem bloku v Slovenski Bistrici in drugod.

V ocenah za leto 1970 je bila nakazana tudi verjetnost prevzemanja gradnje šole v Poljčanah in gospodarskih objektov za EMMI Slovenska Bistrica in EMI Poljčane, vendar je situacija še nejasna, tako da do realizacije še ni prišlo. Od predvidenih del

pa so v izgledu manjše gradnje za Stanovanjsko podjetje v Mariboru in nova gradnja družbenih stanovanj v Slovenski Bistrici.

Izgledi za angažiranje dela gradbenih zmogljivosti v tujini so še naprej ugodni. Stevilo zaposlenih v inozemstvu se je letos povečalo na 105 in predvidevajo, da bo možno najmanj toliko delovne sile zaposlovati tudi v prihodnje. Za navedeni del zaposlenih so že sklenili pogodbe do konca avgusta, konjunktorna ponudba del pa dopušča oceniti, da bo prišlo do nadaljnjih zaključkov.

Gradbena podjetja so se odločila že v začetku leta, da vskladijo osebne dohodke z republiškim dogovorom gradbenih podjetij. Zvišanje lastnih prodajnih cen jim bo to vsekakor olajšalo, vendar bo ta ukrep prinesel zaposlenim le delno izboljšavo. Tendence zviševanja cen namreč v znatni meri slabi učinek tega ukrepa.

Republiško prvenstvo v partizanskem mnogoboju

**Obran, Poljanšek, Čepin in Stanjko
republiški prvaki**

V nedeljo je bilo v Mariboru republiško prvenstvo v partizanskem mnogoboju za starejše oddelke. ki se ga je

tom Skokom in Borisem Zoharjem, vsi pripadniki Partizana Ptuj. Tudi pri mladinkah je bila najboljša Ptuj-

Predsednik Partizana Slovenije Tona Florjančič predaja pokal mladinkam iz Ptuja

udeležilo čez 200 tekmovalcev iz cele Slovenije. Ptujsko področje sta zastopali Partizanski društvi Ptuj in Markovci. Tekmovanje je bilo razdeljeno na več težavnostnih stopenj. Med posamezniki članov III. razreda je osvojil prvo mesto Miran Čepin, pred Janezom Zemljaričem in Francem Šulekom, vsi iz Partizana Markovci. Najuspešnejša članica tega razreda je bila Ivanka Obran. Druga je bila Ivana Kukovec, tretja pa Zala Strelec (Markovci).

Pri mladincih v tretjem razredu je zasedel prvo mesto Tonček Stajnko, pred Drago-

čanka Nevenka Poljanšek, druga pa Irena Pal, prav tako iz Ptuja.

V konkurenci vrst so osvojili pri članih in članicah prvo mesto Markovčani, pri mladincih in mladinkah pa tekmovalci iz Ptuja. Tako so iz tega republiškega tekmovanja osvojili telovadci iz ptujске občine kar štiri pokale in osem republiških naslovov.

Z osvojitvijo prvih mest imata obe društvi dolžnost in pravico zastopati Slovenijo na državnem prvenstvu, ki bo 26. in 27. junija v Ljubljani. OP

Drobne zanimivosti

— Kljub izrednemu napredku meteorologije je le zelo redko mogoče nezmotljivo napovedovati vreme za 3 do 4 dni naprej. Najbolj zanesljive so napovedi za naslednjih 12 ur, ki so tudi najbolj koristne, posebno za letalski promet.

— Z energijo, ki jo porabi gospodarstva za svoje običajne posle v enem dnevu, bi lahko dvignili 100 kilogramov stokrat do višine 100 metrov.

— Kameleon lahko zelo dolgo zdrži brez hrane, precej pogosto pa mora piti, kajti zaradi pomanjkanja vode se mu organizem naglo osuši in žival pogine.

— Ugotovili so, da je v velemestih še najbolj čist zrak kakih osem metrov nad zemljo, medtem ko se pod to mejo in nad njo koncentrirajo najbolj škodljivi izločki industrije in avtomobilskih izpuhov.

— Bogomoljka, ki drzno napade tudi mnogokrat večjega sovražnika, izgubi ves pogum pred mravljo.

— Na olimpiadi v Parizu leta 1924 je znameniti finski atlet Paavo Nurmi osvojil kar pet zlatih medalj: pri tem je bilo med koncem teka 1500 metrov in startom za tek na 5000 metrov manj kot eno uro. Kljub temu je Nurmi v obeh disciplinah postavil nov svetovni rekord.

Ptuj skozi stoletja

ZUPAN ORNIG — TEDNIK STAJERC

Od leta 1900 dalje se naglo veča nacionalno zatiranje in raznarodovanje slovenskega naroda. Ptuj, Celje, Maribor imenujejo Nemci »ponosne stebre mostu k Adriji«. Pomembno vlogo v tem delu imata na Štajerskem društvi »Südmark« in »Schulverein«.

Predstavniki te nemške nacionalne politike v Ptujju je Jožef Ornig, po rodu Slovencec, ptujski župan (1894—1918) in deželni poslanec. — Ornig je z drzno kreditno politiko moderniziral in gospodarsko dvignil Ptuj.

Leta 1900 je s pomočjo nemškega trgovskega kapitala začel izdajati tednik »Stajerc«. List je bil tiskan v slovenščini, urejevan pa v nemškem duhu kot »napreden in antiklerikalni list«.

Njegov cilj je bil pridobiti slovensko ljudstvo na Štajerskem za nemštvo. Izhajal je v visoki nakladi in bil poln ogabnih napadov na vidne predstavnike slovenskega izobraženstva.

Ornigove zasluge za razvoj mesta Ptuja so nesporne, res pa je, da je vse njegovo delo bilo usmerjeno v krepitev in zmago nemštva na Štajerskem.

SEPTEMBRSKI DOGODKI 1908

Narodni boj in odpor proti germanizaciji in nemštvu se zaostri v letu 1908.

Dne 13. septembra tega le-

ta je zborovala v Ptujju skupščina vseslovenske narodne obrambne družbe sv. Cirila in Metoda (Ciril Metodova družba). Ob tej priložnosti pride do surovih napadov domačih in sosednih Nemcev in nemškutarjev na slovenske zborovalce ob navzočnosti nemške mestne policije. Vodja napadalcev je Karel Linhart, urednik Stajerca.

Ptujjska uradna mestna kronika govori o »vdoru Slovencev« in priznava, da je prišlo do burnih prizorov in da je bilo več ranjenih. Ta napad je izzval val ogorčenja po vsej Sloveniji. Sledijo protesti slovenskih občin proti nemškemu nasilju. V Ljubljani izbruhnejo večdnevne protestne demonstracije. Kot smrtni žrtvi nemške soldateske padeta dve mladi življenji: dijak Ivan Adamič in strojnik Rudolf Lunder.

1914—1918

Ob izbruhu svetovne vojne se narodnostno preganjanje še stopnjuje. Polnijsko se ječe z »izdajalci«, politično nezanesljivimi (p. v.) in državi nevarnimi elementi — Slovenci.

Splošnemu zatiranju slovenske narodne zavesti se pridruži še brezobziren vojaški sistem gospodarskega izkoriščanja (rekvizicije, vojna posojila).

Širjenje jugoslovanske ideje

o samoodločbi jugoslovenskih narodov.

Upori slovenskih vojakov leta 1917 pod vplivom oktobrskere revolucije.

Deklaracijsko gibanje se vedno bolj širi in prekorači prvoten habsburški okvir (200.000 podpisov). — Boj za rešitev narodnega vprašanja dobiva revolucionaren značaj.

Vendar še v tem času (25. maja 1918) ptujski župan Ornig v imenu spodnještajerskega nemštva izjavlja na Dunaju cesarju zvestobo in obsoja majniško deklaracijo. Jesen 1918 prinese vsem Slovencev, tudi ptujskim, luč nacionalne osvoboditve.

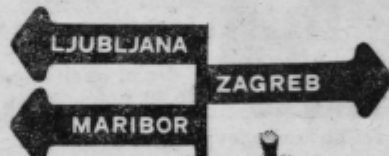
Anton Klasinc

ZANIMIVO

— Črnilo so poznali na Kitajskem že v tretjem tisočletju pred našim štetjem. Pridobivali so ga iz brezbarvnega izvlečka hrastovih šišk, šele ko je bil papir popisan, so ga potopili v raztopino železovih soli in črke so postale črne. Še v srednjem veku in pozneje so si menili sami pripravljali črnilo na tak način tja do 18. stoletja.

— Spričo predzgodovinskih naravnih katastrof, ko so oceani zalivali orjaška prostranstva, izbruhli vulkanov pa so potem dvigali iz vode cele gorske sisteme, ni nobena redkost, če najdemo danes okamenele ribe in školjke v skalah visokih gora ali prav na dnu globokih rudnikov.

PROTI ZIMI - PRIJATELJ ZA MRZLE DNI - VELENJSKI LIGNIT

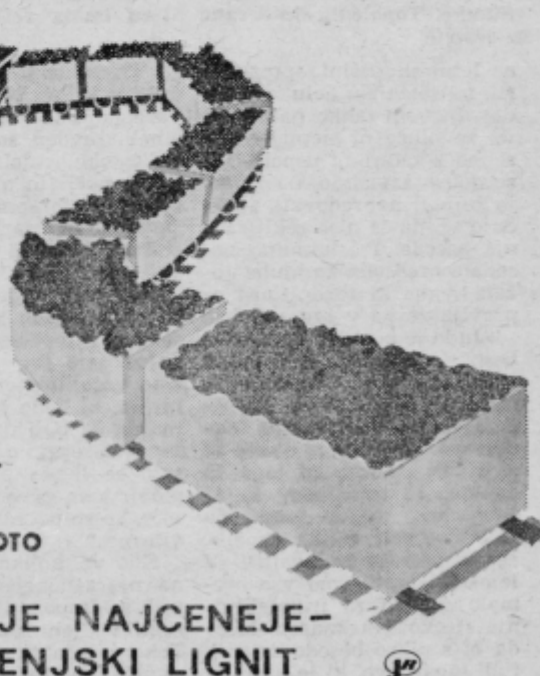

OZIMNICO SI PRIPRAVIMO JESENI, KURJAVO PA ŽE ZDAJ, DA SE DO ZIME OSUŠI IN PRIDOBI NA KVALITETI

VELENJSKI LIGNIT BO NAPOLNIL VAŠ DOM S PRIJETNO IN ZDRAVO TOPLOTO

NE POZABITE: ZA SONCEM GREJE NAJCENEJE - VELENJSKI LIGNIT

RUDNIK LIGNITA VELENJE

Bistriški judoisti OB JUBILEJU

Njihovih deset let

Velikokrat smo v našem časopisu pisali o uspehih in neuspehih judoistov Impola iz Slovenske Bistrice. Poročali smo o tekmovanjih, ki so se vrstila od jeseni vse do vročih dni, pisali o uspehih, ki so bili minulo sezono večji kot kdaj koli prej. Morda je v vsem tem le nekaj simbolike. Judo klub Impol praznuje letos deseto obletnico obstoja in kaj naj bi si ob tem skromnem, a vendar velikem, jubileju želeli lepšega?

Deset let je minilo, od kar so se v Slovenski Bistrici prvič pojavili fantje v kimonih. Ljudje so zmajevali z glavo, nekateri so menili, da bo mladina spet imela vzrok več za pretepe, le malo pa je bilo tistih, ki so pričakovali, da bo iz peščice golobradih mladencev zrasel kolektiv športnikov, ki bodo privabili ob blazine stotine gledalcev.

Minulo soboto so se člani in simpatizerji kluba zbrali

treninge, koliko prostega časa žrtvuje trener in tisti tekmovalci, ki so redno prihajali v telovadnico.

Potem so nekateri fantje sklonili glave in nič več besedi ni bilo potrebnih. Prepričani smo lahko, da so mnogi sklenili, da bo prihodnja sezona drugače. Potem smo sledili besedam trenerja Franca Piiberška, ki ima pravzaprav »na vesti« vse te uspehe Bistričanov. Največkrat napišemo, da so tekmovalci ali ekipa Impola dosegli velik uspeh, prav krivično pa največkrat pozabljamo nanj, ki je tvorec vsega. Deset let prihaja na treninge, vzgaja nove tekmovalce, ob uspehih ga srečamo, ko je obdan s pritajenim zadovoljstvom, in s prav tako pritajeno slabo voljo ob neuspehih. In kako prav moramo dati njegovim besedam: »Poglejte, leta in leta vzgajamo judoiste in ko od njih pričakujemo največ, odide-

spregovorilo pisanje.

Stanko Topolčnik je gotovo eden izmed tistih jugoslovanskih športnikov, ki so jim nadedli ime »molečči šampioni«. Pride na tekmovanje, nekaj časa stopica ob blazinah, potem sledimo sijajnim

S skupščine bistriških judoistov

akcijam in ob koncu pridamo k vsem uspehom še eno zmago. Štirikratni prvak Jugoslavije v lahki kategoriji, bronasta kolajna na prvenstvu Evrope 1969, poleg tega imamo v beležkah zapisanih še celo vrsto mednarodnih tekmovanj, kjer je bil najboljši med najboljšimi. Da o tistih v mladinski konkurenci ne govorimo. Vsak dan živimo z njim in mnogokrat, ko zahtevamo zmage, smo krivični, še večkrat pa vsega tega ne znamo ceniti.

In z vso to svojo skromnostjo in vztrajnostjo si je priboril stalno mesto v reprezentanci Jugoslavije in postal celo njen kapetan. Kaj naj bi še zahtevali? Po njegovih stopinjah stopajo mnogi mlajši tekmovalci. Dosegajo uspehe, ki bodo v kroniki kluba zapisani z velikimi črkami, tako kot tisti, ki so to japonsko umeetnost »prinesli« v Bistrico. Mladi imajo vzornika, ki to ime zares zasluži.

Ne bi imeli dovolj prostora, če bi hoteli pisati o vseh uspehih, ki so jih bistriški judoisti dosegali v desetih letih. Dovolj bo, če omenimo samo tiste iz minule sezone, ki so Impolu prinesli tudi najbolj dragoceno odličje — slovenski pokal, ki ga podeljuje JKS najboljšemu klubu.

V tekmovanju I. republiške lige je Impol zasedel drugo mesto, takoj za državnim prvacom Ljubljano, to pa je uvrstitev, ki daje možnost nastopa na državnem prvenstvu. Drugi so bili tudi na Rejevem pokalu, kjer jih je premagala reprezentanca Maribora. Posebno velik uspeh so Bistričani dosegli v Ljubljani na tekmovanju za pokal Nagaoka, kjer so med mladinci osvojili prva mesta: R. Firer, L. Firer in Prelog, Leskovar pa je bil tretji.

Stanko Topolčnik je bil prvi med člani, prav tako pa tudi Janez Vidmajer, ki služi vojaški rok in nastopa za ekipo JLA. Za nameček pa je Rebernak osvojil še četrto mesto.

Tudi na tekmovanju za pokal Pohorskega bataljona v

Slovenski Bistrici se niso dali presenetiti. Stanko Topolčnik, in Stern sta bila prva, Vidmajer drugi, Prelog in Alojz Topolčnik pa tretja. Na mladinskem prvenstvu Slovenije najmlajši niso osvojili nobenega prvega mesta, zato

Prvi začetki so odlični in od starejših zavisi, kakšne naslednike bodo vzgojili.

Uspehov pa s tem še ni konec. Na zadnjem tekmovanju posameznikom — bilo je slovensko prvenstvo po poslovanju — so zaključili z bogato žetvijo. Janez Vidmajer je osvojil prvo mesto med tekmovalci, ki nosijo rjave pasove in tako postal nosilec črnega mojstrskega pasu. Da bi bil uspeh še bolj popoln, je Dragič zmagal v kategoriji oranžnih pasov.

Povečalo pa se je tudi število tistih tekmovalcev, ki jih je zvezni kapetan uvrstil v državno reprezentanco. Prvi je bil vsekakor Topolčnik med mladinci in člani. Potem se mu je pridružil Janez Vidmajer, kasneje pa še Rebernak. Letos pa sta v mladinski reprezentanci Jugoslavije nastopala še Prelog in Tramšak.

Predsednik kluba: Jože Ajda

Ob vsem tem bi zares težko našli besede pohvale za vse, tekmovalce in trenerje za vodstvo kluba in ne nazadnje tudi za gledalce, ki s judom živijo in dajejo vsakemu boju svojstven ton.

Ob desetem rojstnem dnevu juda v Slovenski Bistrici lahko želimo, da bi fantje v kimonih prihajali v mesto pod Pohorjem z novimi uspehi, s takšnimi, ki bodo v ponos rodnemu kraju.

D. Utenkar

Stanko Topolčnik in Franc Stern imata veliko razlogov za veselje

na letni skupščini, spregovorili o preteklem delu in z zadovoljstvom lahko napišemo, da se nihče ni slepil — posebno z zadnjimi uspehi. Vsi se dobro zavedajo, da morajo še bolj napredovati, zavedajo se, da še niso rekli zadnje besede. Priljubljeno besedam predsednika kluba Jožeta Ajda, ki to dolžnost opravlja že od vsega začetka:

»Judo je postal v Slovenski Bistrici najbolj priljubljen šport, kar nam dokazuje zanimanje gledalcev, ki se polnoštevilno udeležujejo tekmovanj. Klub šteje danes 72 aktivnih članov, od tega 15 članov, 12 mladincev in 45 pionirjev. Kljub temu, da smo dosegali velike uspehe, se ne smemo zadovoljiti. V letošnji sezoni smo vse premalo skrbeli za usposabljanje strokovnih kadrov. Morda bi s pikro besedo omenil, tudi tovarštvu, ki je bilo vedno naša največja moč. Nikomur ne sme biti vseeno, koliko tekmovalcev obiskuje

jo. Trenutno so kar štirje na delu v tujini. Ne bi posebno razlagal, koliko stroškov smo imeli, preden so postali dobri tekmovalci. Odšli so »prek noči« in nas pustili na cedilu. Zato sem toliko bolj zadovoljen, da so nekateri starejši člani, ki ne trenirajo več, priskočili na pomoč, pokazali pripravljenost pomagati športnemu kolektivu, ki je del njihovega življenja. Letos smo lahko videli, da smo vzgojili spet veliko pionirjev, ki bodo čez nekaj let morda še boljši od tistih, ki danes dosegajo uspehe. O tem smo se lahko prepričali na pionirskem prvenstvu Slovenije, ko so pobrali večino prvih mest.

Kdo ve, koliko prvih mest na najrazličnejših tekmovanjih so Impolovi judoisti dosegli v teh desetih letih. Tekmovanja se vrstijo drugo za drugim, fantiči postajajo prvaki, nekateri pa tudi šampioni. Sedaj je menda povsem jasno, o kom bo

pa sta bila Leskovar in Firer tretja, Fidler pa četrti. Drugače je bilo pri starejših mladincih. Prelog in Tramšak sta postala prvaka Slovenije, Stojko pa je bil tretji.

Vsako leto se judoisti spoprimejo tudi na tekmovanju za Baumgartnerjev pas, kjer nastopajo ne glede na težo. Stanko Topolčnik je bil spet odličen, saj je v močni konkurenci osvojil tretje mesto.

Topolčnik je stopil na zmagovalno stopnico tudi na prvenstvu Slovenije za člane, prvi pa je bil tudi Franc Stern. Vidmajer se je moral zadovoljiti s tretjim mestom, Soršak pa s četrtnim. Omenili smo že, da so bili pionirji najboljši v Sloveniji. Prvaki so postali: Dušej, Justinek, Firer, Fratnik in Berdnik, na drugem mestu so pristali Mlekuš, Topolčnik, Čoš in Leskovar, 3-4 pa so bili: Rebernak, Zafošnik, Pruš, Fratnik, Kancler in Gracej. Prav med temi imeni pa lahko iščemo tiste, ki bodo čez nekaj let morali zamenjati sedanjo generacijo.

III. NATEČAJ TGA ZA STANOVANJSKE KREDITE

Ceprav je od razpisa drugega natečaja o dodelitvi posojila za gradnjo in nakup stanovanjskih hiš preteklo le malo časa in še se niso niti pričela deliti posojila iz II. natečaja, je že predlog upravnega odbora delavskemu svetu TGA, da naj le-ta razpiše nov, III. natečaj. Do tega je prišlo, ker je delavski svet ugotovil, da je med članmi delovne skupnosti izredno velik interes za kredite za stanovanjsko gradnjo. Delavski svet je namreč zadolžil upravni odbor, da le-ta ugotovi možnost za povečanje sredstev za II. natečaj, vendar je upravni odbor ugotovil, da je potrebno po določilih Pravidnika o kreditiranju gradnje, nakupa in adaptacij stanovanjskih hiš iz sklada skupne porabe razpisati nov natečaj, če so na

razpolago sredstva, oziroma če to zahtevajo samoupravni organi. Zato je tudi predlog upravnega odbora, da naj delavski svet objavi III. natečaj o dodelitvi posojila za gradnjo in nakup stanovanjskih hiš. Tako bi naj bilo za tretji natečaj odrejenih 800.000 dinarjev, ki se delijo prosilcem v višini od 5000 do 50.000 dinarjev. Tako bodo prišli do potrebnih sredstev tudi tisti prosilci, ki zaradi pomanjkanja sredstev iz II. natečaja niso dobili posojila. Zelo velik interes za to posojilo dokazuje, da si veliko število zaposlenih v tovarni glinice in aluminija v Ključevem želi ustvariti lasten dom, po drugi strani pa gre vse priznanje tudi samoupravnim organom v TGA, ker se za to toliko zavzemajo.

M. F.

Slovan ima povsod brata

Moški pevski zbor DPD Svoboda Kidričevo in mešani pevski zbor DPD Svoboda Ormož ter folklorna skupina iz Kidričevega so nastopili v Pragi.

Ideja o nastopu združenih zborov DPD Svoboda Kidričevo in Ormož je že starejšega datuma. Začelo se je leta 1968, ko je mladinski pihalni orkester nižje glasbene šole Ormož gostoval v Pragi s promenačnim koncertom v parku Julijusa Fučika. Koncert je bil organiziran ob svetovni filatelistični razstavi. Vsemu skupaj je botroval naš slovenski rojak Ljuto-

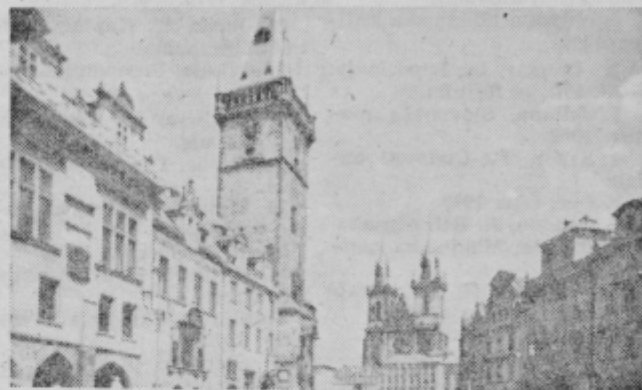
začela odisejada. Iskali smo drug drugega. Razburjenje in jeza na vodiča je rasla tako dolgo, dokler nismo v avtobusu ustanovili štaba za potovanje v Prago. Njegov glavni akt je bil zemljevid, turistična karta Evrope, ki ga je neka tovarišica slučajno imela s seboj. Dunaj smo zapustili, ne da bi vedeli, kje je druga skupina. Po prijaznem sprejemu in po hitrem

nas pozdravil s pesmijo »Buči, buči morje Adrijansko«. Zastopnik sindikata tovarne Tesla-Karlin Maksant in dirigent obeh naših zborov Lojze Krajčan, sta izmenjala zdravici in darila.

Nastop naših zborov je bil napovedan za 19.30 v »Ledeburski zahradi« pod geslom »Slovan ima povsod brata«, na vrtu pod mogočnim zidovjem kraljevskega gradu. Do tja se pride prek starega kamnitega Karlovega mostu skozi ozke ulice in tihe trge z lepimi hišami in palačami. Okrog 300 Pražanov je točno do napovedane ure skoraj napolnilo mesto našega koncerta. Noč se je počasi spuščala na osivelo zidovje. Visoko v zraku so peli škrjančki. Zadoneli so prvi glasovi naših pevcev. Trema in nervoja sta bili premaganl. Slovenska pesem je rasla z baržunastimi sencami, ki so postajale vedno temnejše. Navdušenje z obeh strani je raslo čedalje bolj. Vonj cvetja in tiha noč sta spremljala našo pesem prek prastarih kipov. Glasovi so se drobili in spet zlivali med gotskimi, renesančnimi in baročnimi zidovi in stopnišči. Vrhunec je dosegel koncert, ko so naši pevci zapeli Zbor sužnjev iz Verdijeve opere Nabucco. Solzam in ploskanju ni bilo

konca ne kraja. Za prijetno poživitev v odmorih je poskrbela mladinska folklorna skupina iz Kidričevega, ki je ob spremljavi harmonike zapela in zaplesala venček slovenskih narodnih pesmi in plesov. Navdušenje je bilo

danskem času nakupovali v praških trgovinah. Po kosilu smo se poslovili od gostiteljev, ki so nam obljubili, da bo moški pevski zbor Križkovsky zagotovo prišel naslednje leto v Slovenijo in nam vrnil obisk.

Trije izmed sto praških stolpov

Pražki grad

merčan Jozef Kamenik, ki že 40 let živi v Pragi. Tudi za ta koncert obeh zborov je uredil vse potrebno. Gostitelj naših zborov je bil praški moški pevski zbor KRIZKOVSKY, sindikalni zbor tovarne TESLA-KARLIN, ki je že nastopal v Sloveniji, kot gost zbora »Srečko Kosovel« iz Ajdovščine.

Pot v Prago

Mračno sobotno jutro nas je ogrinjalo s svojo sivino. Pol četrta ura nas je delala redkobesedne. Avtobus komunalnega podjetja Ptuj je bil točen. V Kidričevem smo se pridružili drugemu avtobusu in skupaj nadaljevali pot proti Mariboru. Tu smo popravili en avtobus, dobili Putnikovega vodiča in šli naprej. Večji problemi so se začeli na mejnem prehodu v Sentilju. Pa ne zaradi carinikov, ampak zato, ker je eden od pevcev pozabil vzeti s seboj potni list. S taksijem se je odpeljal v Kidričevo. V ormoškem avtobusu smo bili vsi v redu odpravljeni, zato je padla odločitev, da lahko gremo naprej in se dobimo na Semeringu. Vse lepo in prav, če ne bi drugi avtobus prekršil dogovora in se odpeljal mimo. Z drvečega avtobusa je bilo poslano sporočilo, da se dobimo na Dunaju. Tisti, ki je dal to odločitev, še gotovo ni bil na Dunaju in se ni zavedal, da je to milijonsko mesto in da ni enako, če rečeš: »Dobimo se na Dunaju,« ali »Dobimo se v Ormožu.« S tem se je

postopku smo prešli avstrijsko-češko mejo pri Halamnju in nadaljevali pot prek Tabora v Benešov, kjer nas je v motelu KONOPIŠTE čakala dobra večerja in topla bela postelja. Pri večerji je nenadoma završalo: »Prišli so!« Najprej sem pomislil, da gre za kako politično zadevo, pa sem se zmotil, ker so prišli samo naši kolegi, ki smo jih izgubili v Avstriji. Zvedeli smo, da so nas čakali v Pratu in da so bili zelo zaskrbljeni, če smo sploh nadaljevali vožnjo. Padlo je nekaj ostrih na račun Putnikovega vodiča, a izteklo se je vse po sreči. Utrujenost in noč sta pregnala še tako žolčne misli.

Praga

Mesta v 1000-letno zgodovino v svojih zidovih, evropsko prometno križišče in srce CSSR, ki se razprostira v čarobni dolini reke Vltave, nas je sprejela razrita in razkopana, sicer pa prijazno obsijana s soncem. Vodič češkega turističnega biroja »Čedok« nam je takoj pojasnil, da v Pragi gradijo podzemno železnico, zato je vse tako razdejano in dodal, da smo Jugoslovani prinesli Pražanom prvo lepo in sončno nedeljo v letošnjem letu. Po neuradnem sprejemu v klubu pevskega zbora KRIZKOVSKY, smo si ogledali Hradčane. Popoldan, na uradnem sprejemu se je zbralo vseh 75 pevcev moškega zbora KRIZKOVSKY, ki dela neprekinjeno že 65 let in vani

izredno. Ti obrazi, iz katerih je odseval ves hrup bolečin in »naprej razočaranih slutenj, so jokali od veselja. Po koncertu nam občinstvo enostavno ni dalo oditi. Spremljali so nas do avtobusa in vzklikali: »Živela Jugoslavija!« Hoteli smo skupaj zapeti, pa nas je nekdo opozoril, da je petje na ulici kaznivo dejanje. Stopili smo k »Fleku«, to je gostilna, kjer točijo črno pivo. Pravijo: »Če nisi bil pri Fleku, nisi bil v Pragi.« Tu smo še dolgo v noč peli in pili ter tako skupno proslavili nepričakovan uspeh naših pevcev.

Vrnitev

V ponedeljek smo v dopol-

Ob slovesu so nam dajali Čehi lipovo listje, nam zaželeli še mnogo uspehov in še več let svobodnega življenja pod vodstvom tov. Tita.

Pot od Prage do Ormoža je z vmesnimi prekinitvami trajala 16 ur. Držali smo se skupaj, tako da ni prišlo do nesporazumov. Komunalno podjetje Ptuj nam je dalo stari avtobus z mladim šoferjem, ki nas je tako prijetno zabaval, da je pot hitro minila. Polni lepih vtisov ob resnično bratskem srečanju dveh slovanskih narodov, smo se sicer utrujeni, vendar dobre volje vrnili na svoje domove. **Jože Rakuša**

Ptujska osebna kronika

Rodile so:
 Marija Kokol, Krčevina 101 — deklica; Slavica Cafuta, Spuhlja 96 — dečka; Terezija Obran, Moškanjec 4 — deklica; Dragica Petrovič, Plajnsko 16 — Draga; Nežka Veselič, Stojnci 61 — dečka; Lea Lah, Zetale 1 — deklica; Jozefa Lepaj, Na postajo 12 — deklica; Rozika Lah, Cirkovce — Mateja; Rozalija Kojc, Podlehnik 87 — dečka; Marija Borko, Vodranec 43 — Sonja; Terezija Kores, Kidričevo 68 — deklica; Angela Rajh, Ptujska 2a, Ormož — deklica; Marija Emeršič, Prešernova 2 — deklica; Kristina Vogrinec, Zakl 28 — deklica; Slavica Krautberger, Miklavž 31a — Renato; Jozefa Kolednik, Pohorje 25 — deklica; Antonija Varusič, Trnovci 9 — dečka; Leopoldina Zunc, Zavrč 15 — deklica; Marjeta Sauperl, Sestrže 41 — Magdalena; Ana Turkuš, Dolena 62 — deklica; Terezija Vogrinec, Gerečja vas 63 — Bojana.

Poroke:
 Franc Čeh, Podvinci 15 in Ivanka Golob, Podvinci 33; Franc Strašela, Markovec 5 in Marija Cizerl, Mezgovci 37; Leopold Strelec, Vareja 10 in Marija Forštnarič, Markovec; Jožef Kukovec, Rotman 19 in Neža Brumen, Sejanec 25; Marjan Cernezal, Sp. Hajdina 52 in Amalija Marušek, Zg. Hajdina 102; Bogomil Veseljnjak, Na postajo 13 in Božena Mikša, Na tratah 7; Friderik Kramberger, Prešernova 4 in Neva Molnar, Mariborska 11; Maks Fridl, Cesta Olge Meglič 11 in Mirjana Békunič, Trubarjeva 5 d.

Umrli so:
 Helena Horvat, Cirkovce 10, roj. 1907, umrla 1. 6. 1970; Neža Krapša, Miklošičeva 4, roj. 1896, umrla 4. 6. 1970; Blaž Stumberger, Hrastovec 23, roj. 1901, umrl 5. 6. 1970.

SLOVAN VŠUDE BRATRY MA!

PRAŽSKÝ PĚVECKÝ SBOR „KŘÍŽKOVSKÝ“
 ZÁVODNÍ KLUB TESLA - KARLÍN

dovoljuje si Vás pozvati

na

KONCERT JIHOSLOVANŮ

V POŘADU ŮČINKUJÍ :

MUŽSKÝ PĚVECKÝ SBOR „SVOBODA KIDRIČEVO“

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR „SVOBODA ORMOŽ“

18ti ČLENNÁ SKUPINA NÁRODNÍCH TANCŮ „KIDRIČEVO“

Riadi: Alois Krajčan

Neděle 7. června 1970

Začátek v 19.30 hodin

LEDEBURSKÁ ZAHRAIDA

Jednotné vstupné 7,- Kčs

Těšíme se na shledanou s Vámi
 na příjemně prožitém večeru

Lepak, ki je vabil Pražane na bratsko srečanje z Jugoslovci

KNJIŽNE NOVOSTI V LJUDSKI KNJIŽNICI PTUJ V LETU 1970

LEPOSLOVJE —

1. Gaborovič, N.: Karistide. Maribor, Obzorja 1969.
2. Hartog, J. de: Junak si bil Jan Wandelaar. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
3. Cankar, Iz., Leposlovje. — Eseji. — Kritika. Ljubljana, Slovenska matica 1969.
4. Sagan, F.: Čudoviti oblaki. Koper, Lipa 1969.
5. London, J.: Beli očnjak. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
6. Wolfe, T.: Ni poti nazaj. Maribor, Obzorja 1969.
7. Kafka, F.: Amerika. Maribor, Obzorja 1969.
8. Cronin, A. J.: Tri ljubezni. Maribor, Obzorja 1969.
9. Svetina, T.: Ukana. Knj. 3. V Ljubljani, Borec 1969.
10. Podražaj, J.: Gorjani. Celje, Mohorjeva družba 1969.
11. Zupančič, O.: Samogovori. Maribor, Obzorja 1969.
12. Buck, P.: Ponošno srce. Maribor, Obzorja 1969.
13. Psaropulos, T.: Rabelj. Maribor, Obzorja 1969.
14. Zidar, P.: Jugo. Maribor, Obzorja 1969.
15. Shakespeare, W.: Soneti. Ljubljana, Državna založba 1969.
16. Siti in lačni Slovenci. Maribor, Obzorja 1969.
17. Zidar, P.: Barakarji. Maribor, Obzorja 1969.
18. Finžgar, F. S.: Pod svobodnim soncem. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
19. Goodman, N.: Konec tega. Koper, Lipa 1969.
20. Mao Ce Tung: Kitajska revolucija. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
21. Grah, D.: Deveta nebesa. Murska Sobota, Prekmurška založba 1969.
22. Jokai, M.: Črni diamanti. Murska Sobota, Pomurska založba 1969.
23. Kirst, H. H.: Brez domovine.
24. Kirst, H. H.: Brez domovine. Maribor, Obzorja 1970.
25. Marotta, G.: Milančanke. V Ljubljani, Prešernova družba 1970.
26. Yutang, L.: Znamenite kitajske novele. V Ljubljani, Mladinska knjiga 1969.
27. Cankar, I.: Hlapec Jernej in njegova pravica. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
28. V temnem svetu. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
29. Planinsko berilo. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
30. Faust. — Aida. V Ljubljani, Mladinska

- knjiga 1969.
30. Porter, K. A.: Ladja norcev. V Ljubljani, Mladinska knjiga 1970.
31. Bevk, F.: Kaplan Martin Čedermac. Ljubljana, Prosvetni servis 1969.
32. Ustinov, P.: Komaj do srednjih vej. Ljubljana, Prosvetni servis 1969.
33. Matičič, N.: Daj mi roko, Veronika. Maribor, Obzorja 1970.
34. Rehfish, H. J.: Periške čarovnice. Ljubljana, Cankarjeva založba 1970.
35. Steuben, F.: Saga o Mississippiju. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
36. Hamsun, K.: Blagoslov zemlje. Ljubljana, Cankarjeva založba 1969.
37. Rak, S.: Sem ga res ubila. Murska Sobota, Pomurska založba 1970.
38. Cronin, A. J.: Dama z nageljni. Maribor, Obzorja 1970.
39. O'Brien, E.: Dekle z zelenimi očmi. Maribor, Obzorja 1970.
40. Tagore, R.: Dom in svet. V Ljubljani, Cankarjeva založba 1970.
41. Leskov, N. S.: Soborjani. V Ljubljani, Cankarjeva založba 1970.
42. Hesse, H.: Stepni volk. V Ljubljani, Cankarjeva založba 1969.

43. Manoll, M.: Prekleti pesnik. Ljubljana, Državna založba 1969.
44. Minatti, I.: Bolečina ne-doživetelega. Ljubljana, Mladinska knjiga 1970.
45. Rupel, D.: Bele sobe. Maribor, Obzorja 1970.
46. Dolenc, M.: Menjalnica. Maribor, Založba 1970.
47. Shakespeare, W.: Antonij in Kleopatra. — Koriolan. Ljubljana, Državna založba 1970.
48. Shakespeare, W.: Zimska pravljica — Vihar. Ljubljana, Državna založba 1969.
49. Stone, I.: Tisti, ki ljubijo. Ljubljana, Cankarjeva založba 1970.
50. Defoe, D.: Moll Flanders. Ljubljana, Cankarjeva založba 1970.
51. Gurthrie, A. B.: Veliko nebo. Maribor, Obzorja 1970.
52. Cajnkar, S.: Trideset let. Ljubljana 1970.
53. Zupan, V.: Vrata iz meglenege mesta. Maribor, Obzorja 1968.
54. Grahor, I.: Življenje in smrt. Ljubljana, Cankarjeva založba 1968.
55. Filipič, F.: Svetloba je tvoja usoda. Ljubljana 1969.
56. Polič, R.: Dobra reka. Maribor, Obzorja 1969.
57. Kovačič, L.: Deček in smrt. Ljubljana, 1968.
58. London, J.: Mala gospa velikega doma.

- Murska Sobota, Pomurska založba 1970.
 59. Alain-Fournier: Veliki Meaulnes. Ljubljana, Cankarjeva založba 1969.
 60. Jones, J.: Tanka rdeča črta. Maribor, Obzorja 1970.
 61. Lewellyn, R.: Navzgor, v osrčje pojočih gora. Ljubljana, Cankarjeva založba 1970.
 62. Stone, I.: Tisti, ki ljubijo. Ljubljana, Cankarjeva založba 1970.
 63. Zola, E.: V kipečem loncu. Ljubljana, Cankarjeva založba 1969.
 64. Zola, E.: Germinal. Ljubljana, Cankarjeva založba 1969.
- STROKOVNA LITERATURA**
65. Sumi, N.: Arhitektura XVII. stol. na Slovenskem. Ljubljana, Slovenska matica 1969.
 66. Zgodovina slov. slovstva. Knj. 6. Ljubljana, Slovenska matica 1969.
 67. Andrey, A.: Kako si prišel na svet. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
 68. Scott, G.: Najstarejša obrt. Ljubljana, Cankarjeva založba 1969.
 69. Däniken, E. von: Spomini na prihodnost. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
 70. Svetokriški, J.: Pridige. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
 71. Gšöck, R.: Vsa čuda sveta. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.

72. Slovenska pesmarica, Knj. 3. Celje, Mohorjeva družba 1969.
73. Božič na Slovenskem, Celje, Mohorjeva družba 1969.
74. Maurois, A.: Fleming. Maribor, Obzorja 1969.
75. Omahen, J.: Obiski pri Ivanu Cankarju. Maribor, Obzorja 1969.
76. Mumford, L.: Mesto v zgodovini. Ljubljana, Državna založba 1969.
77. Schumacher, E.: Nedo-taknjene divjine. Ljubljana, Mladinska knjiga 1969.
78. Slovar slovenskega knjižnega jezika. Ljubljana 1970.
79. Marič, M.: Kralj Peter in begunska vlada. Ljubljana, Borec 1969.
80. Siftar, V.: Cigani. Murska Sobota 1970.
81. Went, F. W.: Rastline. Ljubljana 1970.
82. Pogačnik, B.: Kolikšna je moč v sladkorju. Ljubljana, Mladinska knjiga 1970.
83. Curk, I.: Ptuj. Ljubljana 1970.
84. Page, B. & D. Leitch: Dvojni agent Philby. Ljubljana, Cankarjeva založba 1969.
85. Šilih, G.: Didaktika. Ljubljana, Maribor, Obzorja 1970.
86. Cezar, G. J.: Galska vojna. Maribor, Obzorja 1970.
87. Vardjan, F.: Varujmo sobne rastline pred boleznimi in škodljivci. Ljubljana 1969.
88. Strgar, J.: Vrtne trajnice.

horoskop horoskop horoskop horoskop

OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Velikokrat ste si vse skupaj drugače zamišljali — v poklicu in privatno. Vsekakor pa se vse ne odvijajo po vaših željah. Pomislite vendar, če znate pravilno ravnati z ljudmi.

RAK
od 23. junija
do 22. julija

Optimizem je upravičen. Po dolgih notranjih bojih boste prišli do sklepa, ki vam ga nikoli ni treba biti žal. Uspeh ne bo prišel sam od sebe, imate pa veliko prednost.

VEHTNICA
od 23. sept.
do 22. oktobra

Očitno je, da z denarjem ne znate ravnati. Prepustite to partnerju, ki je izkušen. Ljubezenske stike ne dramtizirajte in ne delajte položaja še bolj zapletenega. Manj delajte.

KOZOROG
od 21. dec.
do 20. januarja

Neka ideja bi se zdaj lahko uresničila. V najožjem krogu morate sprejeti kritiko, ki je dobro namerna. Pri delu bosta pridnost in vzdržnost kmalu rodila sadove.

STAR
od 21. aprila
do 20. maja

S svojimi domisljicami spravljate ljudi v zadrego. Včasih pa postajate prav mučni. Bolje bi bilo, da malce brzdate vaše navede in se vživite v okolico ki vam veliko ponuja.

LEV
od 23. julija
do 22. avgusta

Naloge, ki so vam jih naložili prinašajo skrb in uspeh. Pustite pesimistične misli, ki samo zavirajo vašo aktivnost. Če boste ta teden poprijeli za delo boste uspešni.

SKORPIJON
od 23. oktobra
do 22. nov.

V marsikateri zakon se priljazi senca dvoma. Lahko ste brez bojazni. Odvadite se stalno kontrolirati, kajti na koncu se boste ujeli sami. V poklicu bodite bolj vestni.

VODNAR
od 21. januarja
do 20. februarja

Denarno se štite ogroženi, vendar pa to ne drži. Pričakuje te lahko mnoge novice, od katerih bo najbolj vesela prišla najbolj daleč. V soboto bodite pozorni.

DVOJČKA
od 21. maja
do 20. junija

Nova poznanstva. Za marsikoga tudi ljubezen na prvi pogled. Ko bo prišel čas preizkušnje boste morda razočarani, vendar pa vas bodo zmotile tudi napake najbližjih.

DEVICA
od 23. avgusta
do 22. sept.

Dnevi, ki prihajajo, so kar našlaš, da nekoga osrečite. Nekaj vas tako zelo zaposluje, da ne mislite na ničesar drugega več. Vztrajati morate, pozabiti pa ne smete na ostale obveznosti.

STRELEC
od 23. nov.
do 22. dec.

Če vas dogodki ne bodo prehiteli boste imeli kmalu polne žepe denarja. Paziti morate najbolj na tiste, ki se vam zde nevarni. Pomislite tudi na ljubljeno osebo.

RIBI
od 21. februarja
do 20. marca

Za mnoge je zadnji čas, da se odločijo, kam se bodo podali na dopust. Ljubezenske zadeve sič niso najboljše, vendar lahko z dobro voljo premostite tudi to težavo.

Srečanje v petek

Mnogim je rešil življenje

Srečal sem ga, ko so krvodajalci občine proslavljali Franca Breznika, 75-kratnega darovalca krvi. Večkrat sem že bil slišal o njem, zato te priložnosti nisem smel zamuditi. Kar v začetku mi je povedal, da je doma iz Go-

Franc Breznik

rice pri Oplotnici, da je v pokouju in da bo zaradi starosti počasi moral misliti na to, potem pa krvi seveda ne bo mogel več podariti. Vsa povojna leta je trdo delal. »Na žagli« mi je dejal, potem pa se je spomnil, da mi to ne pomeni kdo ve kako veliko, zato je hitro dodal: »Na obratu LIP.«

Kaj hitro sva ujela »ton« pogovora, zanimalo pa me je seveda, kako je sploh prišel do tega, da je pričel darovati kri.

»Leta 1953 je bilo. Pri delu sem se ponesrečil in takrat sem izgubil veliko krvi. Dolgo časa sem preležal v bolniški postelji in nekega dne sem v časopisu prebiral vrstice o človekoljubnih akcijah krvodajalcev. Takrat sem se odločil. Potem sem se nekega dne podal na pot v Maribor, takrat je bila to še zelo dolga pot, in prvič daroval kri. Potem je to prišlo samo od sebe. Vsako leto nekajkrat, kmalu pa so se mi pridružili še drugi.«

Pa sva spet govorila o njegovem vsakdanjem dnevu, ki ga preživlja kot upokojenec. Nikoli v življenju se ni bil poročil, hudomušno pa je pripomnil, da je vedno čakal, da bo ujel tisto najbolj pravo.

Spet sva se vrnila h krvodajalstvu. Povedal mi je, da morda vse premalokrat ljudje premislijo, koliko bi potrebovali, če bi dali le nekaj delcev te svoje dragocene tekočine, ki pa lahko reši življenje. Tudi mladih je vse premalo »zraven«. Ob tej mi-

sli je dodal, da so starejši sami krivi, če se mladi ne udeležujejo krvodajalskih akcij. Potem je to znak, da niso storili vsega.

Tistega dne je dobil za svoja dolgoletna človekoljubna dejanja tudi republiško priznanje. Opazoval sem ga, ko ga je prejemal.

V očeh se je svetlil nek poseben lesk. Vzravnan je in čvrst stisk rok ob sprejemanju čestitke in nasmeš na obrazu, morda prav takšen, kot bi ga opazil, kadar se udeležuje krvodajalskih akcij.

Nekje za najinim hrbtom so zaigrali godci in pogled

mu je uhajal proti dvorani, kjer so ga pričakovali rojaki. Nisem mu hotel kratiti tistih nekaj uric veselja, ko pride v družbo z ljudmi, ki so enakega mišljenja z njim. Pomislil sem, zakaj vsi ti ljudje nikoli ne spregovorijo o tem, koliko krvi so že darovali. Pa vseeno sem Francu Brezniku zastavil to vprašanje. Nič kaj rada ni šla beseda iz njegovih ust. Potem pa se je le odločil. Takole okoli petindvajset litrov je bilo vsega skupaj.

Razmišljal sem o teh petindvajsetih litrih in o tistih, ki so z njo ostali pri življenju. Živijo svoje in Francovo življenje, tistega Franca Breznika, ki se bliža šestdeset letom in mirno uživa svoj pokoj nekje pod pohorskim rebri, sredi tistih gozdov, ki človeka plemenitijo, sredi tistih ljudi, ki v težkih ga navdajajo z ljubeznijo, trenutkih nikoli ne poznajo odklonilne besede.

D. Utenkar

Nova poslovalnica KB Ptuj v Kidričevem

Ptujska Kreditna banka je izposlovala pri Krajevni skupnosti v Kidričevem v isti zgradbi, kot je bila poslovalnica banke doslej, nove večje prostore za poslovalnico v Kidričevem v prtiličju zgradbe.

Zaradi širjenja naselja Kidričevo in okoliških krajev je banka smatrala za potrebno, da razširi poslovanje v Kidričevem.

Poslovalnica opravlja sedaj hranilno službo kot doslej, odpira devizne in dinar-

ske žiro račune občanom, opravlja odkup in prodajo tujih valut, sklepa pogodbe o namenskem varčevanju za stanovanjsko izgradnjo in posreduje potrošniške kredite.

Kreditna banka v Ptuj priporoča prebivalcem Kidričevega, Cirkovec, Lovrenca na Dravskem polju in drugim okoličanom, da se poslužujejo te poslovalnice, ker lahko pri njej sedaj praktično opravijo vse svoje posle.

REZERVIRANO ZA LUJZEKA

Tak sen ali zaposleni s košjo no z najrazličnejšimi okopovaji karuze, krompira no z drugimi podobnimi mon-trami tak, ke si iz dneva v den boj mislin, ke so me bo-gec resen samo zato na svet poslali, ke motke no krampe za rep vložin. Pa kaj si čen, srmaček bogi, če pa se koke-ga boj pametnega kšefta nes-nen naféija, pa túdi drgačik sen ba skos boj malo odvzodik. Ja, pa drúgi še so bli boj za-rúkani od mene pa so ti, pje, gnes bogovi i batine. Ja, no znajti se je pač treba no se nareti vejkega stručníjaka, če glih o deli, ki se ga lotiš ni-ti malo pojma nemaš. O po-dobnih zadevah mi je posla-pismo Vohloč iz Ormoža, ki piše:

ODPRTO PISMO PRLEŠKEMI LUJZEKI

Veš Lujs, zodič sen preš-teja v tvoji rubriki, da v ormošken hoteli pogosto di-rektore menjovlemo. To pa neje značilno samo za naš hotel ampah túdi za drúga podjetja. Zaj pa me dobro poslušaj, kaj je po mojen mnenji narobe v našen vir-stvi:

Nos ta store gade, ki pač negda nesmo mogli tak lahko kak gnešji den do željene izobrazbe prilezti, nas tak po malen stiskovlejo, kak grozd-je na preši. V dostih prime-rih túdi naše večletne prak-se no delovne izkušnje nič ne pomagajo. Jas pa trdin, ke bi túdi šolani stručníjaki mo-gli meti enih por let prakse, pret kak lahko koko odgovor-no delo prevzemejo.

V našen hoteli blo pač tak, ke se švicarski turizem v naših razmerah neje obnesa, pa saj vena veš, ke ma švi-carski sir v sebi dosti lúkenj, skos kere so hteli skokati fsi, ki so bli zato pozvoni pa tú-di tisti, ki jih fse fkúp ne-je čista nič brigalo. Veš, če bi bija jas koki drmandžija v Ormoži, te bi se malo drga-čik plesalo, zdaj pa se mi večkrat zdi, ke se radi gre-mo tisto igro »malo jas, ma-lo ti«. V prvi vrsti bi da fso-kemi delo po jegovih sposob-nostih. Gradbeni inženir naj bo v gradbenen podjetji, vi-soko kvalificirani trgovec v trgovskem, v hoteli naj bo šef visokokvalificirani gostin-ski delavec s 60 križi na hr-bti, ke nede preveč za mini jenkami gleda no tak dale naprej. Pri nas pa delamo glih obratno. Kmetijski in-ženirji so na strojnih parkih, mašinski na gradbenih pod-jetjih no še pa še bi ti lahko našteva. Zda se mi glih tak kak, če bi naenkrat tišlere postava v apoteko ke bi ar-nije izdove pa o ten seveda pojma nema. Če bi priša po borove tableta, bi ti da zdrav-ilo za bronhitis ali pa za kašelj. Veš, Lujs, zato pa mi fsi po malen kašlomo v Or-moži od hotela pa fseh drú-gih podjetij.

Bodi lepo pozdroleni, Vo-hloč iz Ormoža.

ZDRAVO VOHLOČ!

Iz dneva v den boj ugotov-lan, ke si túdi ti svoj pokle zgreša, saj bi pri nas še naj maje por taužnt tokih nčali, ki tak mislijo kak ti. Resen je tak kak v tisti televizijski oddaji »Malo jas, malo ti«. Pri nas pa se seveda najraj-ši gremo tisto igro, ki je v to-ti oddaji »Pričam ti pričó«. Veš, pa boj pričáš, bojše skos prideš. Boj kokšno noro blek-neš, več rdečih bankofčof tí lahko na mesec v žep skoči. Pa to ne valo samo za Or-mož, to je grotala naša fse-splošna narodna igra, ki rpa čim duže več pristošof. Je-žeš pje, zodič sen čúja na račún toga en dober štos. Do-bro me poslušajte: Dvo doh-tara sta se pogovarjala o hi-gieni našega naroda, pa eden reče: »V naši držovi je higi-ena v izredno noglen vzponi, saj je čim duže manj tistih, ki si na dlani pluvlejo!«

JAS NESEN KRIVA, ČE SE MI PENI

To v prejšjen tjedni me je žeja nagnala na odprto pivo, ki ga točijo v bifeji na novi aftobusni postaji v Ptuj. Natarca mi je natočila sko-ro same pene, pa se začēja neke jomrati, ke bi rad pivo pija no ne same pene srka. Te pa mi je rekla: »Joj, kak ste pedantni, jas nesen kriva, če pa se mi tak peni.« Vete, pa tudi jas nesen bija krif, če se je joj penlo, piva pa bi mi fseeno lahko malo več na-točila, drgačik mo se jas drú-gič še boj začēja penti, od zgre seveda.

Vaš Lujzek

BOGATE NAGRADE ZA NAŠE VLAGATELJE!

MORDA PRAV VAS ČAKA SREČA, ZATO SODELUJTE V

XX. NAGRADNEM NATEČAJU

KREDITNE BANKE PTUJ IN KREDITNE BANKE MARIBOR

DVA OSEBNA AVTOMOBILA IN ŠE 180 NAGRAD za vlagatelje vseh vezanih hranilnih vlog in vezanih deviznih žiro računov, ki bodo do 30. JUNIJA 1970 vezali svoje prihranke od 1000 din dalje nad 1 leto.

Za vsakih 1000 dinarjev vloge poseben žrebni listič.

PTT PODJETJE LJUBLJANA — DELOVNA ENOTA LJUBLJANA 1

sprejme na delo

1. 5 delavcev za delo na pošti v Ljubljani
2. 9 delavcev za pismonoše v Ljubljani
3. 2 delavca za pismonoša pri pošti Medvode
4. 1 delavca za pismonošo pri pošti Kamnik
5. 1 delavca za pismonošo pri pošti Domžale
6. 1 delavca za pismonošo pri pošti Cerknica
7. 1 delavca za pismonošo pri pošti Rakek
8. 1 delavca za pismonošo pri pošti Kočevje
9. 1 delavca za pismonošo pri pošti Logatec
10. 1 delavca za pismonošo pri pošti Litija
11. 1 delavca za pismonošo pri pošti Grosuplje

Kandidati za ta delovna mesta morajo imeti:

pod točko 1:

- a) dovršena osemletka
- b) starost najmanj 18 let od točke 2—11:

- a) najmanj dovršenih 6 razredov osnovne šole
- b) odsluženi vojaški rok

Poskusno delo traja 3 mesece.

Samsko stanovanje v Ljubljani je zagotovljeno.

Pismene ponudbe dostavite Delovni enoti Ljubljana 1, Ljubljana, Čopova 11.

Montažno podjetje

»ELEKTROKOVINAR« Ptuj

razpisuje naslednja delovna mesta

1. upravljavca avto dvigala — viličarja
2. ključavničarje
3. atestirane elektro varilce

Kandidati morajo izpolnjevati sledeče pogoje:
ad 1) ustrežna kvalifikacija — uspešno opravljen izpit in po možnosti ključavničar. Delo se opravlja v podjetju in na terenu.

ad 2) da so kvalificirani ključavničarji — dela v podjetju in na terenu.

ad 3) da so atestirani elektro varilci — dela v podjetju in na terenu.

Pismene prijave z ustreznimi dokazili sprejema kadrovski oddelek podjetja.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

MALI OGLASI

PRODAM dobro ohranjeno mlatičnico na tresala in kosilnico ferguson. Ferdinand Benko, Svetinci 7, Desternik.

43 AROV NJIVE in 43 arov gozda ob glavni cesti Grajena prodam. Franc Toplak, Grajena 12, Ptuj.

ENONADSTROPNO hišo, eno stanovanje takoj vseljivo, vrt in sadovnjak v Lenartu v Slovenskih goricah prodam. Informacije pri Emi Potočnik, Ptujška cesta 35, Lenart.

PRODAM 2000 kosov novih betonskih strešnikov in late. Vprašajte pri Plajnsku na Pobrežju 80. Videm pri Ptujju.

PRODAM zdravega dveletnega nemškega ovčarja dobrim ljudem. Je dober čuvaj. Majcenovič. Gruškovec 118, Cirkulane.

KOŠNJO trave in otave na telovadišču Partizana v Ljudskem vrtu prodamo. Vprašajte pri Pirš, Trstenjakova 5, Ptuj.

PODPISANI Jakob Vidovič Moškancji 35, preklicujem, kar sem izrekel o Alojzu Horvatu iz Tiboče 55, kot neresnično in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe. Jakob Vidovič

PRODAM gradbeno parcelo na Zg. Hajdini ob cesti Hajdina — Kidričeve, Na slo v upravi.

KOMBINIRAN otroški voziček in otroško kočarico prodam. Naslov v upravi.

6 AROV gradbene parcele ob naselju Bratov Reš prodam. Franc Vaupotič, Mestni vrh 55, Ptuj.

DVA OTROKA od dveh let naprej sprejemem v vso oskrbo ali samo za nekaj ur dnevno. Naslov v upravi.

PRODAM dvosedežni moped. Bruno Podhostnik, Miklošičeva 5b.

PRODAM šotor za 6 oseb. Naslov v upravi.

KOŠENINO sladkega sena (500 metrov od glavne ceste) prodam. Hovšek, Videm.

VELETRGOVINA Koloniale Maribor, poslovna enota Ormož razpisuje prosto delovno mesto

SKLADIŠNIKA. POGOJ: trgovski pomočnik z najmanj 5-letno prakso. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osebnih dohodki po tarif, pravilniku podjetja. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

FIAT 750 ugodno prodam. Andric, Maribor, Betnavska 188.

LOJZEK iz Hildesheima pošilja prisrčne pozdrave družinam Jakoba Milošiča iz Belavškega 40 in Ivana Visinskega iz Mafega Okliča, vsem ostalim pa želi mnogo uspehov in mnogo srečnih dni.

TRI VAJENCE s končano osemletko sprejemem v uk za kleparsko stroko. Stanko Černivec, splošno kleparstvo Ptuj, Brstje 49.

SKORAJ novo hišo z gospodarskim poslopjem in 60 arov zemlje v bližini Ptujja zelo ugodno prodam. Naslov v upravi.

TISTEMU, ki mi posodi 2 milijona starih din, nudim za daljši čas v novi stavbi 4 km od Ptujja dva ali trisobna stanovanje z vodovodom in prijetno okolico. Ostalo po dogovoru. Naslov v upravi.

GLOBOK in športni otroški voziček prodam. Vprašajte v Glasbeni šoli v Ptujju pri Plajnskovih.

TV spored

NEDELJA, 21. junija

9.00 Madžarski TV pregled, 9.30 Pet minut po domače, 9.35 Kmetijski razgledi, 10.00 Kmetijska oddaja, 10.45 Mozaik, 10.50 Otroška matineja, 11.40 TV kažipot, 12.00 Jugoslavija dober dan, 15.25 Nove melodije, 16.10 Lolita, 18.35 Cikcak, 18.50 Svetovno nogometno prvenstvo v Mehiki.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO IZBIRA, PTUJ

razpisuje prosto delovno mesto

vodja pravne in kadrovske službe

POGOJI:

1. pravna fakulteta ali
2. višješolska izobrazba pravne smeri.

Zaželeno je nekaj delovnih izkušenj.

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Kandidati naj pošljejo pismene vloge upravi podjetja do 25. junija 1970.

19.45 Propagandna oddaja
Nadaljevanje nogometnega prenosa 20.45 TV dnevnik, 21.15 3-2-1, 21.20 Humoristična oddaja, 22.00 Videofon, 22.15 Sportni pregled, 22.45 Propagandna oddaja, 22.50 TV dnevnik.

PONEDELJEK, 22. junija

17.00 Motorne dirke v Skofji Loki, 17.15 Madžarski TV pregled, 17.50 Lutkovna oddaja, 18.15 Obzornik, 18.30 Po sledih napredka 19.00 Mozaik, 19.05 Dipazon, 19.50 Glasbena oddaja, 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 20.35 V. Korajac: Auverdnanski senatorij, 21.15 Človek s kamerom, 22.35 Poročila.

TOREK, 23. junija

17.45 M. Sušmel: Jure slon, 18.00 Risanka, 18.15 Obzornik, 18.30 Top-pops, 19.00 Mozaik, 19.05 Telesna rekreacija, 19.25 Ali je leva roka enakovredna desni, 19.30 Pripravimo si zbirko, 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 20.35 Gospe in gospodje, 22.35 Orkester RTV Francije, poročila.

SREDA, 24. junija

17.15 Madžarski TV pregled, 17.50 Rastimo, 18.30 Obzornik, 18.35 Obrežje, 19.00 Mozaik, 10.05

Glasbena oddaja, 19.20 Kaledoskop, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 20.35 I. Svevo: Zenova izpoved, 22.35 Poročila.

CETRTEK, 25. junija

17.15 Madžarski TV pregled, 17.45 Značkarji v Kotlah, 18.15 Obzornik, 18.30 Risanke in še kaj, 19.00 Mozaik, 19.05 Enkrat v tednu, 19.20 Melodije iz Brašova, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 20.35 A. Marodič: Mali oglasi, 21.20 Kulturne diagrame, 22.00 Mannix, 22.50 Poročila.

PETEK, 26. junija

16.45 Madžarski TV pregled, 17.35 Obzornik, 17.50 Otvoritev festivala otroka v Šibeniku 19.00 V središču pozornosti, 19.45 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 20.35 Vohun in njegov dvojnič, 22.05 Malo jaz, malo ti, 23.20 Poročila.

SOBOTA, 27. junija

16.25 Obzornik, 16.30 Finale za atletski pokal Jugoslavije, 18.17 Mala čarovnica, 19.20 Sprehod skozi čas, 19.45 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 21.25 Skrivnost morja 21.50 Močnejše od življenja, 22.50 TV kažipot.

Razpisna komisija uprave skupščine občine Ptuj

razpisuje

prosta delovna mesta:

— referenta za premoženjsko pravne zadeve

Pogoj: diplomirani pravnik in 3 leta upravne ali sodne prakse

— 2 davčna inšpektorja

Pogoj: višja ekonomsko komercialna šola, 3 leta prakse v finančni stroki, od tega 2 leti v knjigovodstvu

— referenta za kataster komunalnih naprav

Pogoj: višja — I. stopnja FAGG — geodetsko-komunalna smer, 2 leti ustrezne prakse

— referenta za geodetsko dokumentacijo

Pogoj: višja — I. stopnja FAGG — geodetsko-komunalna smer, 2 leti ustrezne prakse

— 2 davčna izvršitelja

Pogoj: srednja strokovna izobrazba in eno leto prakse v davčni službi

Pismene ponudbe, kolkovane z 1 dinarjem državne takse, z dokazili o zahtevani izobrazbi in dosedanjih službovanjih, naj kandidati vložijo do 15. julija 1970.